rozsévač rozsievač

3

marec / březen
2016
ročník 85

Časopis Bratskej jednoty baptistov • Časopis Bratrské jednoty baptistů

Ježíš žije

Veríme vo vzkrieseného?

Vzkříšený Pán

„Blahoslavení či šťastní sú tí, ktorí nevideli, a predsa uverili.“ (J 20, 29)

Veľká noc

Víc než koncert

Poslední lednová sobota a neděle 30. a 31. ledna 2016 byla pro vsetínský sbor sváteční. Našimi hosty byli bratři a sestry z Tekovských Lužian a okolí, kteří mezi nás přijeli s tamburašskou hudbou. Už to samo o sobě je mimořádná a raritní záležitost. Nejedná se o africkou či jinou exotickou hudbu, ale o hudbu, která má svůj původ v chorvatské Slavonii v roce 1847, třebaže nám názvy strunných nástrojů, které tamburašská tělesa tvoří, mohou trochu exoticky znít: brač, bisarnice, kontrašice, bugarie, berde.

Výuka tamburašské hudby začala oficiálně na univerzitě v Záhřebu roku 1882. Originální hudba se brzy rozšířila za hranice Chorvatska nejen po Evropě, ale i do Ameriky a Austrálie. K rozšíření této hudby u nás přispěli i naši vojáci tehdejší rakousko-uherské armády, kteří tam byli na základní vojenské službě. Odtud přiváželi hudební nástroje a doma zakládali tamburašské soubory a spolky. V roce 1903 byl založen Svaz tamburašských spolků československých, kterých v té době bylo už více než sto. Ve Vsetíně vystoupil veřejně takovýto soubor už v roce 1904. Tvořili jej převážně členové Sokola. Populární tamburašská hudba si našla cestu také do našich sborů. Stálo by jistě za zmapování, ve kterých všech našich sborech býval tamburáš. Ve vsetínském sboru působil tamburáš v meziválečném období, potom na začátku 60. let a naposledy kolem roku 1977/8.

Z ostatních sborů to byl brněnský sbor, jablonecký sbor, ale také vysokomýtský, patrně lovosický sbor a jistě i další – ozvěte se!

Tekovsko-lužianský tamburáš začal psát svoji historii ve sboru BJB V Tekovských Lužanoch v r. 1951 pod vedením br. kaz. Mihála. Na místě dirigentů se vystřídali s. M. Kohútová rozená Kondačová, později její manžel br. P. Kohút, dále br. Š. Maďar a br. J. Kriška. Od r. 1971 až doposud jej vede br. Pavel Tóth. Tamburáš slouží nejen doma, ale i jinde na Slovensku, opakovaně v Maďarsku a příležitostně se účastní i tamburašských festivalů.

Na začátku bylo slovo. Slovo dalo slovo. Když se u nás ve sboru v únoru 2014 objevili manželé Tóthovi, projevili zájem o tamburašské nástroje, o kterých se dozvěděli a které ležely na půdě sborového domu. Po nedělním shromáždění, když si je prohlíželi, zeptal se br. Tóth: „A čo za to?" Odpověď zněla: „Třeba byste nám mohli někdy zahrát." Už na konci dubna se uskutečnila první návštěva tekovsko-lu-

žianských ve Vsetíně. Sobotní koncert a služba písněmi i slovem v neděli. Prožili jsme atmosféru podobnou dřívějším našim konferencím. Potkaly se dva baptistické sbory. Byli jsme si blízcí, i když jsme se nikdy před tím neviděli.

Na druhou návštěvu tamburáše u nás jsme se těšili na obou stranách. Nevadilo, že z původně adventního koncertu byl nakonec koncert novoroční. Ostatně právě to potřebujeme – aby nás tyto duchovní písně provázely v nastávajícím roce a znovu nás odkazovaly k našemu Pánu. Nádherné písně známé spíše starší generaci – hrané na nástrojích i zpívané spevokolem (2v1 – každý je hudebníkem i zpěvákem) se nás znovu dotýkaly po celý sobotní večer. A stejně jako minule byla v sobotu večer plná modlitebna. Závěrečnou tečkou na konci sobotního večera byl Sbor židů z Verdiho Nabucca a přídavek – Môj, môj, môj, Ježiš je môj… A písně z „červeného" zpěvníku, ze kterého se desítiletí zpívávalo v našich sborech, zněly ještě i po večeři v jídelně. Při nedělním shromáždění nám také posloužil slovem br. kazatel Tibor Bánský. Závěrečné „Buď žehnán svazek ten, jenž v Kristu víže nás" a Píseň požehnání nebyly ve skutečnosti koncem. Nejméně ze dvou důvodů. Tekovsko-lužianští a levičtí nás pozvali do svých sborů. Děkujeme! (Přijedeme.) A to druhé pokračování bylo ještě na cestě v autobusu. Oba řidiči autobusu (mladší, tedy řidič a řidička) byli na sobotním koncertu i večer v jídelně, kde se zpívalo. Seděli na galerii i při nedělním dopoledním shromáždění. Na zpáteční cestě si řekli o písně a tak se zpívalo. Ale to už by vám řekli tekovsko-lužianští. Upřímně děkujeme za všechno, co jste mezi nás přinesli! Bylo toho mnohem víc než jen hudba.

Vsetínští

Obsah

Víc než koncert..... 2
Veríme vo vzkrieseného a živého Ježiša Krista?.....3
Ježiš žije!..... 4
Sloboda..... 5
Očištění yzopem
Přiblížil se čas Velikonoc..... 6
Boží cesta k člověku.....9
Naděje na cestě - Hope on road /3 10
Zima v horách zasiahla tisíce ľudí.....11
Motivačný víkend pre manželov
Co vlastně dělá rádio rádiem?.....12
S vami dokážeme viac
Ako uveria, keď nepočuli?.....13
Vyšel rozsévač rozsívat.....14
Místo pro novou modlitebnu v Žatci.....15
Sesterské setkání v Teplé
Nabídka duchovní literatury 16
Konference BJB 2016
Venujte 2 %
Z tvorby našich čitateľov 17
Fotokurz s Bibliou/ 13.....18
Redakčné oznamy 19
Predplatné na rok 2016
Biela sliepočka
Verš J 21, 28 20

rozsievač • rozsévač
Časopis Bratrské jednoty baptistů v ČR a Bratskej jednoty baptistov v SR

Predseda Redakčnej rady: Ján Szőllős
Šéfredaktorka: Marie Horáčková
Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová, V. Pospíšil, E. Pribulová, L. Podobná
Grafická koncepcia časopisu: Ján Boggero
Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková,
Redakcia a administrácia: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, tel./fax +421 902 815 188. E-mail: rozsievac@baptist.sk
Vychádza desaťkrát do roka.
Cena výtlačku: Odberatelia v SR: predplatné 14,50 € na rok (cena jedného výtlačku 1.45 €) + poštovné, prvopredplatitelia majú počas celého roka zľavu 50 % na predplatnom (nie na poštovnom). Poštovné - zbory: 1,1€ na kus a rok, jednotlivci: 4.8 € na kus a rok
Odberatelia v ČR: v dôsledku zmeny kurzu na 27,4 Kč/€ predplatné vychádza 370 Kč (cena jedného výtlačku 37 Kč) + poštovné, prvopredplatitelia majú počas celého roka zľavu 50 % na predplatnom (nie na poštovnom). Poštovné - zbory: 85 Kč na kus a rok, jednotlivci: 210 Kč na kus a rok.
Zahraniční odberatelia: predplatné 14,50 €, poštovné 29 €
Platby realizujte na účty:
SR: IBAN: SK35 0900 0000 0000 1148 9120, do poznámky napísať meno odberateľa. Starý formát účtu: 11489120/0900, var. symbol: 888, **ČR:** Česká spořitelna Praha, č.ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840
Platby zo zahraničia: Názov účtu: Rozsievač – časopis Brat. jed. baptistov Súľovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika, číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900 S.W.I.F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU, IBAN SK 35 0900 0000 0000 1148 9120
Objednávky: ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4; **SR:** Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava
Uzávierka obsahu čísla 3/2016: 16. 2. 2016
Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava
SSN 02316919 – MK SR 699/92

Darko Kraljik

Veríme vo vzkrieseného a živého Ježiša Krista?

V týchto dňoch si budeme pripomínať udalosti utrpenia, smrti a vzkriesenia Ježiša Krista, ktorý zomrel za nás, za naše hriechy na kríži Golgoty a vstal z mŕtvych, aby sme v ňom mohli mať večný život. Golgotský kríž a prázdny hrob Ježiša Krista tak neoddeliteľne patria k sebe. Správa o vzkriesení Ježiša, ktorú nám podáva evanjelista Marek (Mk 16, 1 – 14), hovorí o tom, že v tej dobe skutočnosti Kristovho vzkriesenia takmer nik neveril. Čo asi najviac zaráža, nie je skutočnosť, že tomu neverili „bežní" ľudia, ale že tomu nechceli veriť ani samotní učeníci Ježiša Krista. Veď pre nich muselo byť omnoho ľahšie uveriť tejto správe ako nám dnes. Mohli si overiť fakty, preskúmať svedectvá ľudí, ktorí im svedčili, že videli vzkrieseného Krista a že žije; zistiť detaily. Ale vidíme, že aj dnes je to tak ako vtedy: pre ľudí je veľmi ťažké uveriť skutočnosti zmŕtvychvstania Ježiša Krista. Prečo je tomu tak? Uvedené slová z evanjelia nám ponúkajú odpoveď:
Je to otázka viery. Je zrejmé, že vzkriesenie z mŕtvych nie je niečo bežné. Skôr ide skutočnosť, ktorá sa bežne nestáva, ba podľa našej skúsenosti nie je možné, aby sa diala; odporuje to zákonitostiam prírody; je to vedecky nemožné, je to čosi nadprirodzené. A všetko, čo sa vymyká nášmu zmyslovému vnímaniu, našej skúsenosti, čo odporuje logike a rozumu, je človeku ťažko prijať.
Chce to vieru, lebo len vierou rozumieme veciam, ktoré nás presahujú, veciam nadprirodzeným, duchovným (Žid 11, 3). Zdá sa, že aj učeníci prijali definíciu viery, aká je dnes v kurze, a síce, že vidieť znamená veriť.
Napriek tomu, pokiaľ šlo o Kristovo zmŕtvychvstanie, sa týmto neriadili. Veď to boli práve oni, ktorí videli, ako Ježiš vzkriesil z mŕtvych syna vdovy z mestečka Naim (Lk 7, 11 – 17); ako vzkriesil z mŕtvych Jairovu dcéru (Lk 8, 49 – 55); ako vzkriesil Lazára (Ján 11, 37 – 45).

> *„Blahoslavení či šťastní sú tí, ktorí nevideli, a predsa uverili." (J 20, 29)*

Ale teraz, o pár mesiacov neskôr, keďže už neboli priamymi svedkami Ježišovho zmŕtvychvstania, neverili tomu. Je to preto, lebo duchovné a nadprirodzené skutočnosti budú vždy otázkou viery, aj keby sme ich priamo videli. Bez viery by sme na ich vysvetlenie hľadali prirodzené príčiny, napríklad že ten človek určite nebol „dosť" mŕtvy, že to bola resuscitácia, že to bol nejaký čarodejnícky trik alebo podvod. Problém teda nie je mimo nás, ale v nás, v našich srdciach. A preto v evanjeliu čítame, že keď sa vzkriesený Kristus v ten večer nakoniec stretol so svojimi učeníkmi, karhal ich neveru a tvrdosť ich srdca.
Preto Ježiš povedal svojmu učeníkovi Tomášovi: „Blahoslavení (či šťastní) sú tí, ktorí nevideli, a predsa uverili" (J 20, 29). Takže veľkonočná otázka znie: Máš toto šťastie a túto radosť, ktorú prináša viera vo vzkrieseného Ježiša Krista?
Alebo odmietaš veriť tejto správe? Možno hľadáš dôkazy, skúmaš historické fakty, hľadáš trhliny v týchto správach... Si pripravený veriť v Ježiša Krista ako toho, ktorý zomrel na kríži Golgoty za tvoje hriechy a ktorý ti vo svojom zmŕtvychvstaní zabezpečil večný život s Ním? Práve o tomto sú veľkonočné sviatky: o tejto radosti a nádeji nového života v Ježišovi Kristovi.
Prajem vám, aby sme všetci získali živú vieru vo vzkrieseného Krista a mohli tak spolu s Tomášom povedať, že ten vzkriesený a večne živý Ježiš je môj Pán a môj Boh (J 21, 28).

Ježiš žije!

Vzkriesenie Pána Ježiša Krista, ktoré oslavujeme na Veľkú noc, je skutočnosťou, ktorá bola a je kameňom úrazu pre mnohých ľudí. Pri vzkriesení končili a končia mnohé nezáväzné filozofické diskusie, ako napríklad aj diskusia apoštola Pavla s učencami na Areopágu v Aténach (Sk 17).
Samozrejme, mnoho skeptikov danú realitu popiera a považuje celý ten „kresťanský humbug" okolo sviatkov Veľkej noci za čiry nezmysel. Predstavte si, že dokonca aj sám apoštol Pavol sa v istej chvíli „zastavil" a pozrel sa na dielo Ježiša Krista cez „okuliare" skeptika a v I. Korintským 15, 12 – 19 si kladie otázku: Čo keby Boh svojho Syna nevzkriesil? Zisťuje, že pokiaľ by Ježiš zostal v hrobe, malo by to niekoľko „neblahých" následkov na našu vieru:

1. Naše kázanie by bolo prázdne
Prázdne = bláznivé, bezcieľne a absolútna strata času. Keby nebolo Kristovho vzkriesenia na Veľkú noc, bolo by úplne zbytočné čo i len pomyslieť na návštevu kostola či bohoslužby, ak len nie za účelom si budovu prezrieť a urobiť si z nej zopár snímok do našej zbierky histórie.
Srdcom evanjelia je však toto: ***„Kristus zomrel za naše hriechy, bol pochovaný a znovu vstal… podľa Písem"*** (1Kor 15, 3 – 4). Pokiaľ by toto nebolo pravdou, tak si ako kazateľ nájdem inú, zmysluplnejšiu prácu.

2. Naša viera by bola bláznovstvom
Apoštol tu vyhlasuje, že je „uletené" dôverovať niečomu, čo si nezaslúži tvoju dôveru. Kto by bol taký blázon, že by skladal svoju dôveru v niekoho, kto je mŕtvy. V tomto je ten najdôležitejší rozdiel medzi zakladateľmi svetových náboženstiev a Ježišom Kristom. Daní „páni" žili a zomreli – Ježiš zomrel, ale vstal z mŕtvych a žije. Tu sa nikomu nevysmievam, ale Budha je mŕtvy, Konfucius už nežije a Mohamed sa takisto z ríše mŕtvych nevrátil. ***„Ak vyznávame ústami, že Ježiš je Pán, a veríme srdcom, že ho Boh vzkriesil z mŕtvych – budeme spasení."***

3. Učeníci by boli klamármi
„Tak by sa zistilo, že sme falošní svedkovia Boží, lebo sme svedčili proti Bohu, že vzkriesil Krista, ktorého nevzkriesil…" (v. 15).
Apoštol Pavol hovorí, že pokiaľ nenastalo vzkriesenie, tak nastal len veľký omyl a všetci, ktorí svedčia o vzkriesení, sú len falošní svedkovia.
Kto je falošný svedok? Niekto, kto je predvedený pred súd a zámerne sa rozhodol vyhlasovať za pravdu niečo, čo pravdou nie je, a teda sa stáva klamárom.
Pavol sa tu snaží naznačiť, že on a ostatní učeníci svedčia o fakte, že Ježiš žije, že sa ho dotýkali, že s ním hovorili a že s ním jedli. Je pravda, že človek môže vo svojich pochybnostiach povedať: „No dobre, ale ako ma presvedčíš, že učeníci neboli len bandou klamárov?" Na to môžeme len povedať, že všetci dvanásti apoštoli okrem Jána zomreli krutou mučeníckou smrťou len preto, že kázali vzkrieseného Krista. Pokrytci a mučeníci sú dve rozdielne skupiny ľudí, pretože ľudia môžu veriť klamstvu, ale nikto nebude ochotný kvôli klamstvu zomrieť.

4. Hriech má naďalej vládu
„Ak však Kristus nebol vzkriesený, márna je vaša viera – ešte vždy ste vo svojich hriechoch" (v. 17).
Čo to znamená? Jednoducho toľko, že pokiaľ Kristus nevstal z mŕtvych – Boh neprijal výkupné za hriechy ľudstva. Kde niet vzkriesenia – niet Spasiteľa a kde niet Spasiteľa, niet ani odpustenia. Kde niet odpustenia, niet ani ospravedlnenia a kde niet ospravedlnenia, nie je očistenie… a potom niet ani výkupného za hriech!

> ***„Ja viem, že môj Vykupiteľ žije.." (Jób 19, 26).***

Paul Esheman bol zodpovedný za premietanie filmu Ježiš v utečeneckom tábore v Mozambiku. Postava Pána Ježiša na utečencov veľmi zapôsobila a pri scénach bičovania, nasadenia tŕňovej koruny a počas ukrižovania ľudia začali plakať, kričať a bežali k plátnu, trhajúc si vlasy. Prach, ktorý sa zdvihol, spôsobil, že nebolo možné film ďalej premietať.
Viac ako tridsať minút ľudia kľačali a plakali a vyznávali svoje hriechy. Božia prítomnosť bola taká zreteľná, že každý chcel vyznať svoje hriechy. Po viac ako pol hodine sa mohla premietačka znovu zapnúť a ľudia mohli konečne uvidieť koniec príbehu.
Keď videli, že Ježiš vstal z mŕtvych, nastal obrovský jasot, ľudia prevolávali na slávu, tancovali, skákali a objímali jeden druhého a na výzvu, či chce niekto prijať Krista do svojho života, vyšli skoro všetci. Nasledujúcu nedeľu prišlo do miestneho asi tridsaťčlenného cirkevného zboru viac ako 500 nových kresťanov.
Ak mohli byť ľudia cez premietnutý film takto silne oslovení, o čo viac by mali byť oslovení skrze živé bytosti, ako si ty a ja, v ktorých Boh to spásonosné dielo už vykonal?
Vďaka Bohu, že nemusíme byť viac poviazaní hriechom práve preto, že Spasiteľ Ježiš Kristus nielenže zaplatil za hriechy ľudstva, ale aj prešiel bránami ríše smrti a ukázal im chrbát.

5. Smrť by dominovala
„A tak by zahynuli aj tí, čo zomreli v Kristu" (v. 18).
Uvedom si, že Boh ťa nestvoril len preto, aby si vo svojom čase umrel! Mal som možnosť stráviť čas zo zopár ľuďmi, ktorí boli kresťania a ktorých život tu na zemi sa počítal na dni a hodiny. A hoci som videl zármutok vočiach ich blízkych, videl som aj niečo iné… v ich pohľade bolo aj svetlo nádeje… nádej z očakávaného stretnutia s ich Tvorcom a Záchrancom. Bola to nádej istoty, akú cíti aj sám Jób, ktorý hovorí: ***„Ja viem, že môj Vykupiteľ žije a nakoniec sa postaví nad prachom! A aj potom, keď bude moja koža zodratá, zo svojho tela uvidím Boha, svojimi očami ho uvidím… moje vnútro už hynie túžbou"*** (Jób 19, 26 – 27).

6. Budúcnosť by bola len fatamorgánou
„Ak iba v tomto živote máme nádej v Kristu, sme najbiednejší zo všetkých ľudí" (v. 19).
Ak by toto mala byť realita, bola by to najhoršia správa, akú by som kedy mohol počuť. O čo by sme sa vlastne opreli do budúcnosti? Kde by sme ten svoj pohľad upreli? Zrejme by sme len mlčky stáli a cítili beznádej. Uprostred tejto beznádeje pri golgotskom kríži držal diabol v rukách tromfy, ktorými boli hriechy ľudstva. Avšak práve vtedy a tam mu tie tromfy vyrazilo z rúk najmocnejšie

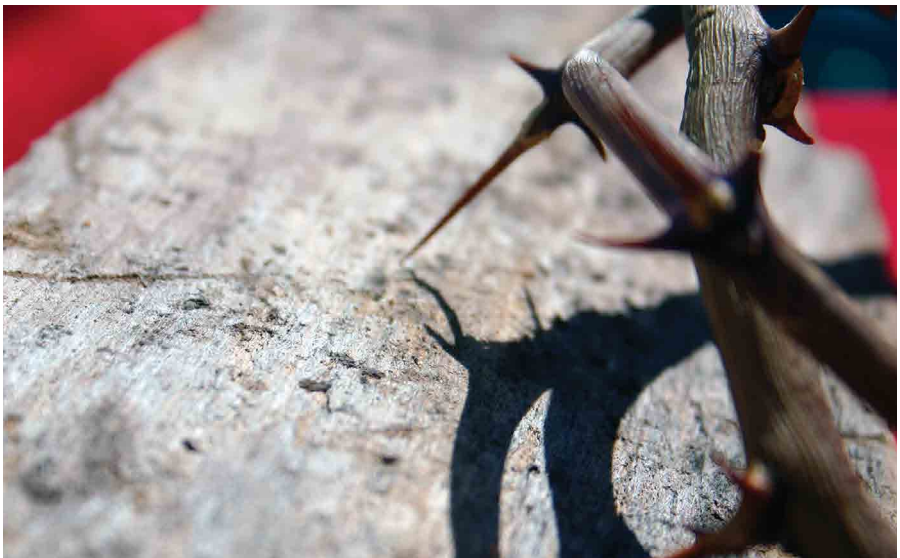

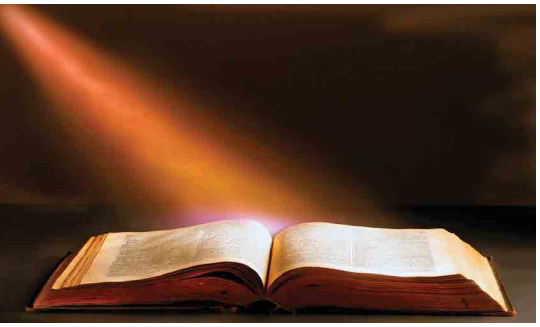

Kristovo vyhlásenie, ktoré preniklo až do najspodnejších častí pekla, kde sa všetko zatriaslo v základoch, keď z kríža zaznelo: **„Je dokonané."**
Apoštol Ján vo svojom evanjeliu v slede udalostí Veľkej noci medzi iným hovorí: ***„Vzápätí za ním prišiel aj Šimon Peter, vošiel do hrobu a videl ležať plachty aj šatku, ktorú mal Ježiš na hlave. Tá však neležala medzi plachtami, ale zvinutá osobitne na inom mieste..."*** (Ján 20, 6 – 7).
Dával som si otázku, prečo sa Ján venuje takým detailom, ako je šatka, až kým som si neprečítal zaujímavú skutočnosť v pozadí Novej zmluvy. Ježišovo pozemské povolanie po otcovi bolo pracovať ako tesár. Tesári v tej dobe mali zvláštny zvyk. Keď v niektorom dome dokončili prácu, vzali uterák, umyli si tvár a ramená od pilín a prachu, utreli sa uterákom a potom ho zložili na polovicu, ešte raz ho preložili na polovicu a potom ho položili na vrch dokončenej práce. A či už išlo o stôl alebo skriňu, keď sa domáci vrátili domov a uvideli zvinutý či preložený uterák, vedeli, že práca je hotová!
Keď Peter vstúpil do hrobu a uvidel zvinutú zloženú šatku, vedel, že práca je dokončená a že je dokonané! O tomto je tá slávna veľkonočná nedeľa. Ježiš Kristus bol ukrižovaný za tvoje hriechy, pochovaný a vzkriesený. Žil preto, lebo teba a mňa miloval. Zomrel, aby ma zachránil, bol pochovaný, aby mohli byť moje previnenia hodené do mora zabudnutia a vstal z mŕtvych, aby som mohol byť ospravedlnený pred Bohom raz a navždy, až kým nepríde ten deň, keď ho uvidím tvárou v tvár.

Fritz Kreisler – svetoznámy huslista (1875 – 1962) – našiel veľmi vzácne husle, ktoré si však nemohol kúpiť. Neskôr, keď získal dostatočnú sumu peňazí, vrátil sa, no husle už boli predané istému bohatému zberateľovi. Nenechal sa odradiť a rozhodol sa ich od neho odkúpiť – ten ich však nechcel predať. Už na odchode huslista požiadal: „Mohol by som si na nich aspoň raz zahrať?" Zberateľ vyhovel jeho prosbe, a keď Kreisler hral, celá miestnosť bola akoby zelektrizovaná. Keď skončil, zberateľ vyhlásil: „Nemám právo si tieto husle nechať. Sú vaše – vezmite si ich a hrajte na nich tak, aby tú nádheru mohlo počuť čo najviac ľudí na svete."

Bratia a sestry – nemáme najmenšie právo si túto skvelú správu nechávať pre seba. Táto Kristova zvesť sa musí šíriť po svete. Preto to povedzme všetkým: Je dokonané a Ježiš žije!.

Miroslav Mišinec

Sloboda

Veľká noc hovorí o veľkých hodnotách. Jednou z nich je aj naša sloboda. Ktosi povedal: „Sloboda slova nie je všetko. Treba ešte objaviť slovo, ktoré dáva slobodu nám." Sú slová, ktoré zotročujú, a sú slová, ktoré oslobodzujú. Žijeme v dobe, keď sa musíme orientovať v záplave slov, informácií, správ a najrôznejších ponúk. Ako môžeme odlíšiť to pravé slovo od falošných? Ako rozoznať zrno od pliev? Ako sa vyhnúť nástrahám, ktoré s touto záplavou prichádzajú**?**

Všetky vysoké hodnoty sa ťažko získavajú, ale ľahko strácajú. Podobne ako oslobodenie nášho národa spod nadvlády iných národov a systémov stálo mnoho obetí, tak aj naša osobná, vnútorná sloboda od najrôznejších závislostí, žiadostí, nerestí, aj spod moci diabla, smrti a pekla bola draho vydobytá živým Slovom v osobe Božieho Syna Ježiša Krista na kríži. On sám je tým Slovom, ktoré dáva slobodu aj nám (pozri Ján 1, 14 a Ján 8, 36). To je súčasťou veľkonočnej zvesti.
Skutočná sloboda je spojená so zodpovednosťou. Človek sa môže rozhodovať, ale zároveň by mal myslieť na to, aké dôsledky jeho rozhodnutia prinesú, a to nielen krátkodobo, ale hlavne z hľadiska budúcnosti. K strate slobody totiž dochádza postupne a nenápadne. Najprv odpútaním pozornosti od pravých cieľov. Potom nasledujú lákavé ponuky. A keď je myseľ a srdce zotročené, nasleduje postupná strata zdravia, rodiny, živobytia a nakoniec aj života.
Takáto je, žiaľ, perspektíva napríklad alkoholikov a ľudí závislých na drogách a iných veciach, ak sa včas nespamätajú. Skúsil som, aké ťažké a bezvýsledné bolo pomáhať človeku, ktorý si vzal pôžičku a nevedel ju splatiť. Potom mu chodili listy zo súdov, od exekútorov a nakoniec, keď už nevlastnil nič, čo by mu mohli vziať, siahli mu na dôchodok. To je len jeden z mnohých dôkazov, ako ľahko je stratiť slobodu v jednej chvíli, jedným podpisom, jedným zlým rozhodnutím.
Na druhej strane som skúsil aj moc Slova, ktoré mi dalo slobodu napríklad v tom, aby som vedel odpustiť ľuďom, ktorí mi v živote ublížili. Bolo to pre mňa vnútorne oslobodzujúce, blahodarné.
Vieme, že život je plný nástrah. Preto potrebujeme viac, ako sú iba ľudské slová, sľuby alebo filozofie. Potrebujeme Slovo, ktoré je naozaj dôveryhodné, i keď je neraz nad naše chápanie. V ňom je kľúč od života aj udalostí, ktoré sú pred nami. Obsahuje najlepšie kritériá pre rozoznávanie pravých slov od falošných, zrna od pliev.
Nie je pravda, že ako jednotlivci sme iba nuly, a preto jeden človek nič nezmôže. Slovo má veľkú moc. Ak by sme ho pripodobnili k číslu a dali mu prednosť pred sebou, tak aj jedna nula zrazu získa slušnú hodnotu a vplyv.
Vnútorná sloboda spojená s múdrosťou a zodpovednosťou poskytuje väčšiu slobodu aj ľuďom v našom okolí a istou mierou tiež pomáha k upevňovaniu slobody v širšej spoločnosti. To všetko bolo draho vydobyté obeťou Božieho Baránka, Pána Ježiša Krista na Golgote.
Preto aj týždeň, v ktorom si pripomíname tieto udalosti, sa volá „Veľký" a noc vzkriesenia dostala prívlastok „Veľká noc". V skutočnosti sa s ňou nemôže porovnať žiadna iná udalosť v dejinách sveta.

Ľubomír Počai

Očištění yzopem

Žalmista, král David volá k Bohu: „Stvoř mi čisté srdce, ó Bože! Očisti mne od hříchu YZOPEM a budu čistý. Umyj mě a budu nad sníh bělejší." (Ž 51)

Ano, ten, o němž bylo řečeno, že má srdce podle Hospodina, zhřešil. A to velmi těžce. Ukradl svému věrnému příteli manželku, jej poslal do první linie s tím, že tam zahyne. Cizoložník a vrah?
Ano, **muž podle Božího srdce** padnul.
Apoštol Jakub říká: „Žádost počne a porodí hřích. A dokonaný hřích plodí smrt. (Jk 1, 15)
David činil pokání po návštěvě proroka Nátana, který jej vyprávěním o zloději malé ovečky jedním boháčem vyprovokoval k výroku „ten člověk je synem smrti". (2 S 12, 5)
Nátan mu na to říká: **„TY JSI TEN MUŽ!" (2 S 12, 7) Už jste to někdy v srdci slyšeli?** David ležel před Bohem na zemi.

Nejedl, přesto mu dítě s Betšabou zemřelo. Na to napsal známý 51. žalm. Ještě jednou učinil něco, co se Bohu nelíbilo. Dal sečíst lid. Byť mu to rozmlouvali, nedal se přesvědčit, patrně kvůli své královské pýše. Nespoléhal na Hospodina, ale na svůj rozum. Ta věc byla zlá v Božích očích. (1 Pa 21)
Celá tato kapitola hovoří o následcích jeho neposlušnosti. I křesťané se dostávají do těžkých pádů a turbulencí. Jestliže však patří Pánu, padají do Kristovy náruče. Budou stát v Pánu, pokud činí pokání a opouštějí své žádosti a hříchy.
Pán je MOCEN je opět postavit na pevný základ. (Ř 14, 4)
Bůh nalomenou třtinu nedolomí a lnu kouřícího neuhasí. Zná naše srdce. To nás ale nesmí vést k „laciné milosti". David vždy na své hříchy doplatil, byť mu byly odpuštěny. Ve svém životě jsem viděl mnoho pádů svých a pádů mnohých - velmi dobrých křesťanů. Pokání mne, i ty, kteří chtěli, přivedlo **znovu** do Boží náruče.
Bůh je větší než naše lidské srdce a zná všechno. (1 J 3, 20) On ví jak, z čeho a kde jsme vyrostli, jaké bylo naše dětství i okolnosti života. ZNÁ VŠECHNO.
Kristus věděl o Jidášovi, o Petrově zapření. V prvotní církvi to mezi apoštoly „vřelo". (Sk 15, 39) Pavel napomínal Petra pro pokrytectví. **Ano, také to byli lidé podle Božího srdce!**
Pane, očisti mne yzopem! Yzop, keříčkovitá rostlina se vyskytuje na Blízkém Východě. Sloužila k očisťování skropenou krví. (Lv 14, 4; Nu 19, 6, Žalm 51 a J 19, 29)
„Potom, když Ježíš věděl, že už je všechno DOKONÁNO, aby se NAPLNILO Písmo, řekl: „Žízním." Stála tam nádoba plná octa. Nasadili houbu plnou octa na YZOP a podali mu ji k ústům.
Když Ježíš okusil octa (s yzopem), řekl: „DOKONÁNO JEST".
Naklonil hlavu a skonal". (J 19, 28-30)
Yzopu, namočeného v krvi velikonočního beránka, se užívalo ke kropení izraelských domů v noci před vyjitím z Egypta.
Takto se děje křížem Ježíše Krista pravé Vyjití. Umírá zde pravý Beránek a uskutečňuje se pravé a trvale účinné očištění od hříchu! (J. B. Souček)
Je dokonáno! Krev Ježíše Krista nás očisťuje od hříchu, pokud hřích a závislost na hříchu opouštíme!
Až uvidíte bratra, který padl, vzpomeňte si na Pánova slova: „A tak kdo si *myslí,* že stojí, ať hledí, aby nepadl." (1 K 10, 12)
Neřeknu si pyšně: ***Mně by se to přece nestalo.***
Kdo jsi ty, že soudíš cizího služebníka? Očisťme svá srdce yzopem a Beránkovou krví. Držme se Hospodina a následujme jej celým srdcem! Mějme, obrazně řečeno, yzop po ruce.

Petr Mečkovský

Přiblížil se čas Velikonoc

Bůh se nám zcela vydal v Ježíši Kristu. Daroval nám sám sebe, sloužil nám v denním životě, uzdravoval těla i duše, křísil mrtvé. Ve své lásce šel až na kříž, kde nesmírně trpěl. Položil svůj život za nás. Na kříži nám vybojoval vítězství a řekl: „Dokonáno jest." Dal nám možnost přijmout Jeho milost, vyznat minulost a své hříchy, opustit je a začít s Ním nový život v Jeho vítězství, pod Jeho korouhví, s Jeho štítem v rukou, život beze strachu. Vždyť za nás dal svoji vlastní krev, aby smyla naše hříchy, očistila nás od každé nepravosti. V Jeho krvi máme život. Pozval nás k životu v plnosti s Ním. Obdaroval nás proto, že má s námi nějaký záměr. Ježíš zemřel a vstal, abychom žili naplno nový život s Ním.

Co je motorem tvého života?

„Viděl jsem též všechno pachtění i vše, co prospěšného se koná, a jak přitom jeden na druhého žárlí." (Kaz 4, 4)

Člověk bez záměru je jako loď bez kormidla - ubožák, nicka, pan Nula. (Thomas Carlyle)

Každého z nás něco pohání

Většina slovníku definuje sloveso pohánět jako „vést, řídit, směrovat". Ať už řídíš auto, zatloukáš hřebík, nebo odpaluješ golfový míček, vždy to v dané chvíli vedeš, řídíš a směruješ. Co pohání tebe? Právě teď tě může pohánět nějaký problém, tlak či termín. Možná tě pohání palčivá vzpomínka, strach, který tě pronásleduje, nebo něco, čemu věříš, aniž si to uvědomuješ. Tvůj život mohou pohánět stovky okolností, hodnot či pocitu. Uvedu pět nejběžnějších:

Mnoho lidí je štváno pocitem viny.

Celý život prchají před výčitkami a skrývají svou hanbu. Lidé štvaní pocitem viny jsou manipulováni svými vzpomínkami. Umožňují, aby jejich minulost určovala jejich budoucnost. Často se podvědomě trestají tím, že sabotují vlastní úspěch. Když zhřešil Kain, ztratil přístup do Boží blízkosti. Bůh mu řekl: „Budeš na zemi psancem a štvancem."(Gn 4,12). Není to špatná charakteristika mnoha dnešních lidí. Putují životem bez cíle.

Jsme výsledkem své minulosti, ale nemusíme být jejími zajatci.

Tvoje minulost nemá moc změnit Boží záměr. On z vraha jménem Mojžíš udělal vůdce a ze zbabělce jménem Gedeon odvážného hrdinu. A může udělat úžasné věci i se zbytkem tvého života. Bůh je specialista na nové začátky.
V Bibli je psáno: „**Blaze tomu, z něhož je nevěrnost sňata, jehož hřích je přikryt." (Ž 32, 1)**
Mnoho lidí žene zášť a hněv. Drží se svých zranění a nikdy je nepustí. Místo aby se odpuštěním své bolesti zbavili, stále znovu si ji ve svých myslích opakují. Někteří lidé, hnaní záští, obrátí svůj hněv sami proti sobě, do svého nitra, zatímco jiní vybuchují a vylévají jej na druhé.
Obě reakce jsou nezdravé a nikam nevedou. Zášť vždy zraňuje víc tebe samého než ty,
na něž je namířena. Ten, kdo tě urazil, možná už na urážku dávno zapomněl; jeho život jde dál, zatímco ty se škvaříš ve své bolesti a protahuješ minulost do věčnosti.
Lidé, kteří ti v minulosti ublížili, ti teď už ublížit nemohou - ledaže bys záští tu bolest stále zadržoval.

Tvoje minulost je pryč.

Nic ji už nezmění. Svou hořkostí ubližuješ jen sám sobě. Kvůli sobě samému se z ní pouč, ale pak ji prostě pusť! Písmo říká: „Pošetilce zabíjí vztek, žárlivost usmrcuje prostoduché." (Jb 5, 2)

Mnoho lidí pohání strach.

Strach může plynout z traumatických prožitků, nereálných očekávání, neúměrně přísné výchovy a dokonce i genetické predispozice. Ať už je příčina jakákoliv, ustrašení lidé často propásnou úžasné příležitosti, protože nejsou ochotni riskovat. Hrají na jistotu, vyhýbají se rizikům a snaží se udržet status quo.

Strach je vězení.

Do tohoto vězení se dobrovolně uzavřeme a to nám znemožní stát se tím, čím nás Bůh chtěl mít. Musíš proti němu bojovat vírou a láskou. Bible říká: „Láska nezná strach. Dokonalá láska strach zahání, vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce." (1 J 4, 18)

Mnoho lidí pohání touha vlastnit.

Jediným cílem jejich života se stane touha mít více majetku. Tato touha mít víc a víc věcí vychází z mylného předpokladu, že čím víc toho člověk má, tím je šťastnější, důležitější a zajištěnější. Ani jedno z toho trojího však neplatí. Majetek poskytuje jen pomíjivé štěstí. Věci se nemění, a tak nás brzy začnou nudit, a my potom chceme

novější, větší, lepší verzi. Mýtem je i to, že mám-li toho víc, jsem důležitější. Hodnota osobnosti a hodnota finanční nejsou totéž. Tvá cena není dána tvými cennostmi.

Bůh říká, že to nejcennější v životě nejsou věci!

Peníze

Nejběžnější mýtus o penězích nám namlouvá, že čím víc jich máme, tím si můžeme být jistější. Není to pravda. Celá řada faktorů, které nemáme pod kontrolou, nás může připravit o bohatství během okamžiku. Skutečnou jistotu nacházíme pouze v tom, o co nás nemůže nikdo připravit - v našem vztahu s Bohem.

Uznání

Mnoho lidí pohání touha po uznání. Životy těchto lidí určuje očekávání jejich rodičů, životních partnerů, případně jejich dětí, učitelů či přátel. I mnoho dospělých se stále snaží získat uznání od svých rodičů, které nelze ničím uspokojit. Jiní lidé jsou tlačeni očekáváním svých vrstevníků. Stále se zaměstnávají tím, co si budou myslet jiní. Bohužel, ti, kteří jdou s davem, se v něm zpravidla ztratí. Na ničem nezáleží tolik jako na tom, abys poznal Boží záměry pro tvůj život. Pokud je nepoznáš, ničím to nenahradíš.

Neznám všechny klíče k úspěchu, ale jedním klíčem k neúspěchu je snaha zalíbit se každému. Budeme-li se řídit míněním jiných lidí, pak dozajista mineme Boží záměr pro nás život. Ježíš řekl: **„Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům.“ (Mt 6, 24)**

Tvůj život mohou určovat i jiné faktory. Vždy to ale vede do téže slepé uličky: Nevyužitý potenciál, zbytečný stres, nenaplněný život.

> *„Lebo tak miloval Boh svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.“ (Ján 3, 16)*

Nemáš-li záměr, je život pohybem beze směru, činností bez účelu a událostí bez smyslu.

Bez záměru je **život bezvýznamný, malicherný a bezúčelný.**

Co nám přináší život určený záměrem?

Vedeme-li život určený záměrem, poskytuje nám to následující čtyři výhody:

1. Znáš-li svůj záměr, pak to dává tvému životu smysl. Bůh nás stvořil, abychom měli nějaký smysl. Proto se ho někdy lidé snaží odhalit pochybnými cestami, jako je astrologie nebo věštění.

Má-li život smysl, sneseš téměř cokoliv. Nemá-li smysl, neuneseš téměř nic.

Mladý muž, kterému bylo něco přes dvacet, napsal: Připadám si jako zmetek, protože neustále usiluji o to, abych se něčím stal, a přitom ani nevím, co to je. Umím jen tak přežívat.

Jestli jednou objevím svůj smysl, budu cítit, že život právě začíná.

Bez Boha není žádný záměr a bez záměru nemá život smysl. Beze smyslu postrádá náš život význam i naději. V Bibli se setkáváme s radou lidí, kteří vyjadřovali tuto beznaděj. Izajáš si stěžoval: **„Nadarmo jsem se namáhal, svou sílu jsem vydal pro nicotný přelud.“ (Iz 49, 4)**

Job řekl: „Rychleji než tkalcův člunek uběhly mé dny, skončily v naprosté beznaději.“ (Jb 7, 6) „Život se mi zprotivil, nechci žít věčně, už mě nech, mé dny jsou pouhý vánek.“ (Jb 7, 16)

Smrt není největší tragédií - tou je život beze smyslu.

Naděje je pro tvůj život stejně důležitá jako vzduch nebo voda. Bez naděje se s životem nevyrovnáš. Dr. Bernie Siegel zjistil, že může předpovědět, kterému z jeho pacientů se vrátí rakovina, zeptá-li se ho: „Chtěl byste žít do sta let?“ Ti, kteří byli přesvědčeni o smyslu svého života, odpovídali „ano“, byli nejpravděpodobnějšími kandidáty na přežití.

Známe-li záměr svého života, naplňuje nás to nadějí.

Pokud jsi žil bez naděje, vydrž! Ve tvém životě nastanou úžasné změny, až začneš uskutečňovat Boží záměry.

Bůh říká: „Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu. Chci vám dát naději do budoucnosti.“ (Jr 29, 11)

Možná ti připadá, že jsi v naprosto beznadějné situaci, ale Bible říká: **„Bůh může působením své moci mezi námi učinit neskonale víc, než zač prosíme a co si dovedeme představit.“ (Ef 3, 20)**

2. Znáš-li svůj záměr, je tvůj život jednodušší. Záměr totiž určuje, co dělat máš a co dělat nemáš. Záměr se stává normou, kterou hodnotíš své aktivity. Co je podstatné a co není. Prostě si položíš otázku: Pomůže mi tato činnost naplnit některý z Božích záměrů pro můj život?

Pokud neznáš jasný záměr svého života, nemáš na základě čeho se rozhodovat, uspořádávat svůj čas a využívat své zdroje. To vede k tomu, že se rozhoduješ na základě okolností, tlaku či momentální nálady. Lidé, kteří nevědí, jaký je záměr jejich života, toho zpravidla dělají příliš mnoho. To pak vede ke stresu, únavě a sporům. Není možné dělat vše, co po tobě lidé požadují. Máš čas právě tak na to, abys

naplňoval Boží vůli. Pokud se ti zdá, že nestíháš, znamená to, že se toho snažíš udělat víc, než Bůh po tobě žádá (nebo druhá možnost je, že se moc dlouho díváš na televizi). Život určený záměrem vede k jednoduššímu životnímu stylu a realističtějšímu rozvrhu.
Bible říká: **„Leckdo se vydává za bohatého, ačkoli nic nemá, někdo se vydává za chudého a má velké jmění." (Př 14, 7)**
Což lze parafrázovat i takto: Navenek bohatý život je prázdný, kdežto prostý život může být plný.
Takový život také dává pokojnou mysl: **„Stvoření opírající se o Tebe chráníš pokojem, pokojem, neboť v Tebe, Bože doufá." (Iz 26, 3)**

3. Znáš-li svůj záměr, žiješ soustředěně. Své úsilí, svou energii soustředíš na to, co je důležité. Jsi efektivní, protože jsi selektivní.
Nechat se rozptýlit drobnostmi je velmi lidské. Se svými životy hrajeme „Ukaž, co umíš". Henry David Thoreau poznamenal, že lidé vedou životy „tichého zoufalství", dnes bychom však měli mluvit spíše o bezcílném rozptýlení. Mnoho lidí je jako káča. Točí se obrovskou rychlostí, ale vlastně nikam nesměřují.
Bez jasného záměru budeš neustále měnit směr, zaměstnání, vztahy, sbory či jiné vnější věci. Budeš doufat, že každá taková změna odstraní zmatek nebo naplní tvé prázdné srdce. Budeš si říkat: Snad to už tentokrát bude to pravé. Tvůj skutečný problém to však nevyřeší. Potřebuješ totiž záměr a soustředění. V Bibli je psáno: „Nebuďte nerozumní, ale hleďte pochopit, co je vůle Páně." (Ef 5, 7) Jinak řečeno: protože správně volíš, jsi schopen něčeho dosáhnout.
Na světle můžeme demonstrovat, jak úžasná je síla soustředění.
Rozptýlené světlo má malou moc, malý účinek. Ale když ho soustředíte, koncentrujete i jeho energii. Pomocí lupy zapálíte trávu nebo papír. Když se světlo koncentruje ještě více, do laserového paprsku, můžete jím řezat ocel.
Není nic tak mocného jako soustředěný život naplňující záměr. Muži a ženy, kteří nejvíce ovlivnili dějiny, byli ti, kteří se nejvíc soustředili.
Například apoštol Pavel prakticky sám rozšířil křesťanství po celé Římské říši. Jeho tajemství spočívalo v soustředěném životě. Prohlásil: **„Bratři, já nemám za to, že jsem již u cíle; jen to mohu říci: zapomínaje na to, co je za mnou, upřen (soustředěn) k tomu, co je přede mnou." (Fil 3, 13)**
Chceš-li v životě něčeho dosáhnout, soustřeď se!
Přestaň dělat melouchy. A nechtěj stačit všechno. Dělej toho méně! Odřízni i všelijaké dobré věci a soustřeď se výhradně na to, co je nejpodstatnější.
Nepleť si nikdy aktivitu s produktivitou.
I bez záměru můžeš být hodně zaměstnán, ale k čemu je to dobré?
Pavel řekl: **„Soustřeďme se na cíl, chceme-li dosáhnout všeho, co pro nás Bůh má." (Fil 3, 15 Msg)**

4. Znáš-li svůj záměr, máš pro co žít. Znalost záměru vede k nadšení. Nic nám nedodává tolik energie, jako jasné poznání Božího záměru pro náš život. Na druhé straně, pokud ti záměr schází, nadšení

mizí. Už vstát ráno z postele vyžaduje obrovské úsilí. Je to nesmyslná práce, nikoli práce přesčas, co nás unavuje, co nás vysává a co nás připravuje o radost.
Nejsi na zemi proto, aby na tebe vzpomínali. Jsi zde proto, aby ses připravil na věčnost.
G. B. Shaw jednou napsal: „Skutečná radost ze života je v tom, že se necháš strávit záměrem, který sám považuješ za velký. Pak jsi přírodní silou, a ne horečnatým, sobeckým uzlíčkem nemocí a bolístek, který si stěžuje, že svět se nesnaží učinit tě šťastným."
Poznání záměru tě připravuje pro věčnost.
Mnoho lidí tráví svůj život tím, že se pokoušejí zanechat na zemi nějaké trvalé dědictví. Chtějí, aby po nich po jejich smrti zbyla nějaká památka. Nicméně nakonec nezáleží na tom, co o tvém životě soudí jiní lidé, ale na tom, jak ho hodnotí Bůh. Lidé si často neuvědomují, že vše, čeho dosáhli, bude stejně nakonec překonáno. Budou vytvořeny nové rekordy. Památka vybledne. Pocty budou zapomenuty.
Nebyl jsi poslán na zem proto, aby si tě tu zapamatovali.
Byl jsi sem postaven, aby ses připravil na věčnost. Jednou staneš před Bohem a On provede audit tvého života, závěrečnou zkoušku před vstupem do věčnosti. Bible říká: „Všichni přece staneme před soudnou stolicí Boží. Každý z nás sám za sebe vydá počet Bohu." (Řím 14, 10 a 12)
Ale Bůh chce, abychom tuto zkoušku složili vítězně. Proto nám dal otázky předem.

Z Bible můžeme usoudit, že Bůh se nás bude ptát na dvě klíčové věci.

Předně se nás zeptá: „Co jsi udělal s mým Synem, Ježíšem Kristem?" Bůh se tě nebude ptát, z jaké jsi byl církve nebo jaké jsi zastával učení. Jediné, na čem bude záležet, je odpověď na otázku, zda jsi přijal, co pro tebe Ježíš udělal, a zda ses Ho naučil milovat a důvěřovat Mu. Ježíš řekl: „Já jsem cesta, pravda, i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne." (J 14, 6)
A druhá otázka: Co jsi udělal s tím, co jsem ti svěřil? Co jsi udělal se svým životem, se všemi obdarováními, vlohami, příležitostmi, energií, vztahy a zdroji, které ti Bůh dal? Utratil jsi je sám pro sebe nebo jsi je využil, abys naplnil záměr, pro nějž tě Bůh stvořil?

Odpověď na první z otázek rozhodne o tom, kde budeš trávit věčnost.

Odpověď na druhou rozhodne o tom, co budeš na věčnosti dělat.

Rick Warren

Boží cesta k člověku

„Vždyť i Kristus dal svůj život jednou provždy za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu. Byl usmrcen v těle, ale oživen Duchem.“
„Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil? Daleko spása má, ač o pomoc volám.“ (Ž 22, 1)

Nejvíc místa v evangeliích věnují evangelisté velikonočním událostem. Ty pokládají za důležitější než Kristovo narození. Jeho narození popisují jen Matouš a Lukáš, ale jen ve zkratce. Evangelisté položili důraz na kříž. Je to Kristův těžký zápas o člověka se satanem. Velikonoční událost je středobodem, na kterém všechno stojí. Dějiny Izraele i ostatních národů směřovaly k tomuto bodu. Zejména Izraelské dějiny jsou nosné. Ukazují na budoucí věci. Žádnou událost nemůžeme přirovnat ke skutku na Golgotě. TEN, skrze něhož bylo všechno stvořeno, se stává nejponíženějším, nejchudším, nejosamělejším a nejopovrženějším.
„Všechno povstalo skrze Něj – skrze to SLOVO. Bez Něho nepovstalo nic, co jest. V Něm byl život a život byl světlo lidí.“
(J 1, 3) Dřív, než byl vesmír, andělé, cherubíni, nebeské trůny, byl On. Dřív, než byl počat z Ducha svatého, dostal jméno Ježíš. On řekl: „Dřív, než byl Abraham, já jsem.“ Na počátku, při pádu člověka, bere na sebe úkol od Otce. Naplní se v Pátek velikonoční. Satan slyšel slovo: „Ono, to Símě, ti satane, Hade, rozdrtí hlavu a ty Jemu rozdrtíš patu.“ K tomu dochází na kříži.
Satan se snaží za každou cenu znemožnit Boží cestu za člověkem. Ježíš neměl při svém narození místo pod střechou. Aby Ježíše zabil, použil si krále Heroda. Satan Ježíše pokoušel svými nabídkami na poušti. Po celou dobu Ježíšova života na zemi satan využívá sebemenší příležitosti, aby zmařil Boží plán s člověkem. Používá si k tomu i ty nejbližší Ježíšovy spolupracovníky. Ty, které si vyvolil. Satan k tomu použil i vyvolený národ. Ale Boží plán s člověkem je nezmařitelný.
Byť by se všechno zhroutilo, Boží slovo platí a zůstane platné na věky!
Když byl o Velikonocích Pán Ježíš na cestě do Jeruzaléma, svěřil učedníkům, co ho v Jeruzalémě čeká. Petr Mu řekl: „To se Ti přece nemůže stát.“ Satan použil Petra a dal mu do úst slovo. Pán Ježíš Petrovi řekl: „Jdi mi z cesty, satane.“ (Mk 8, 33) V tom okamžiku je Petr Ježíšův největší nepřítel. Satan si v tu chvíli používá Petra jako svého nástroje. V této chvíli je Petr satanův mluvčí, tedy nepřítel, skrze něhož se satan pokouší zmařit Boží cestu za záchranou člověka. Satan se pokouší o to, co sám nedosáhl při pokušení Božího syna na poušti.
Přišly chvíle na zahradě nejvyššího kněze v Jeruzalémě, kde je Pán souzen. Petr se k Němu nezná. Kdo se chce hlásit ke Kristu, musí počítat s nepochopením, nepřátelstvím, opovržením, pronásledováním i se smrtí. Petr to pozná a v pokání se vrací ke Kristu. Potom napsal: „Vždyť i Kristus dal svůj život jednou provždy za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé. Byl usmrcen v těle, ale obživen Duchem.“
Aby se Bůh Stvořitel dostal k člověku, musel jeho Syn vzít na sebe lidské tělo, lidskou podobu, stát se jedním z lidí. Vzal na sebe lidskou bolest, utrpení a smrt kříže, která byla tehdy pokládána za zločečenství. To byl Boží způsob přiblížení se k člověku! Tak daleko se člověk vzdálil od Boha a tak blízko Bůh přišel k člověku.

„Všechno povstalo skrze Něj – skrze to SLOVO. Bez Něho nepovstalo nic, co jest. V Něm byl život a život byl světlo lidí.“ (J 1, 3)

Člověk pro člověka není drahý. Kolik jen teklo lidské krve, kolik jí teče a kolik jí ještě poteče. Mnohdy je zvířátko pro člověka víc než člověk, Boží obraz! V minulém režimu jsme často slýchávali výrok: „Člověk, to zní hrdě.“ Ten se však nepřibližuje k biblickému pojetí člověka. Jen před Bohem má člověk hodnotu, poněvadž člověk je Boží dílo. Druhá kapitola knihy Genesis popisuje stvoření člověka.

Písmo říká: „Učiníme člověka.“ Jakoby ho Bůh vymodeloval vlastníma rukama. Nic v Božím stvoření není před Pánem Bohem tak drahé jako člověk. Jen kvůli člověku se Bůh stal člověkem! Po Kristově vzkříšení se Tomáš setkal s Ježíšem. Vložil prst na jeho rány a řekl: „Můj Pán a můj Bůh.“ (Jan 20, 28) Člověk je korunou Božího stvoření.
A za tímto člověkem Bůh stále chodí, touží po obecenství s ním. (Zjevení 3, 20-23)
Bůh nepostavil člověka k člověku jako vzájemné nepřátele, ale jako dva bližní, jako bratry a sestry. Rozdělení mezi lidmi vyšlo z člověka. Spojení člověka s člověkem přišlo z Boží strany a to bylo drahé. Dívalo se na to celé nebe. Vánoce a Velikonoce jsou důkazem Boží lásky!
Bůh přišel k nám, aby nás dostal z naší bídy, aby nám zachránil život.
On jde, aby hledal krvácejícího, umírajícího a tím jsme každý z nás. Problém je, že raněný nebo umírající často neslyší ťukání na dveře svého srdce.
Neslyší slovo Boží: Stojím u dveří tvého srdce, jen mi otevři a já do něj vstoupím a pocítíš blaho, jaké nenajdeš v tomto světě. Ježíš vstoupil do našeho domu, do našeho srdce, aby naše rány ovázal, naše nemoci uzdravil, mrtvé vzkřísil, ztracené vyhledal, topící se zachránil.

Vlastimil Pospíšil

Naděje na cestě - Hope on road /3

Řekni, jak Ti Bůh na cestě pomáhal

Projel jsem asi tři malé státy a octl se v Nigerii ve velkém městě, připomínající mraveniště. Úplně jsem se ztratil a nevěděl kam jet dál, proto jsem zastavil a čekal, jak mi Bůh pomůže. Najednou vidím člověka s Biblí v ruce, který míří přímo ke mně. Nestačil jsem se divit, když mi řekl, že mě hledá. „Náš pastor měl před dvěma dny o vás vidění a dnes mne poslal, abych vás našel." Muž mě zavedl do jejich sboru a pastor mi řekl, že další den budu kázat. „Ale já nejsem kazatel a nikdy jsem nekázal!" Namítl jsem. „Bůh Tě sem poslal, tak mluv to, co jsi s Bohem doposud zažil."
Další den jsem jednoduše pověděl asi osmdesáti lidem, jak mě Bůh na cestě vedl a chránil. Použil jsem čtyři biblické verše, které znám zpaměti a na mé dobrodružné pouti mi dávají sílu. Na to polovina přítomných lidí vstala, že chtějí nové srdce.
V Africe berou víru v Boha jako záchranu a vysvobození z pout zla, okultismu a drog. Je úžasné, že s navigaci Ducha svatého i člověk bez teologického vzdělání může lidi oslovit. Za čtyři měsíce mě čekalo milé překvapení.
Pokračoval jsem v cestě a najednou (e-mailem) mi psali z tohoto sboru pozvání, abych promluvil na slavnostním shromáždění. Ve sdělení stálo, že čtyři roky se modlili za probuzení a teď přišlo. Do sboru chodí 2000 lidí a navíc od vojáků dostali požadavek, aby jim vyslali vojenské kaplany. Jestli cesty Páně nejsou předivné a zajímavé! Během putování jsem prožil nespočet zázraků, dokonce mě zatkli, jen díky Bohu nezabili a nakonec pustili. Jedu 1600 km do Nigerie, ještě nejsem ani u cíle a na konec zjistím, že již sloužím.

Kudy pojedeš dál?

Nesmím zapomenout říct, že ve sboru, ve kterém jsem se octnul, byl člověk z Kamerunu a to bylo velmi důležité. Najednou se mě zeptal, „kudy pojedeš dál?" Řekl jsem mu zvolenou trasu a on mi odpověděl. Nemůžeš přes Kongo, jsou tam velké záplavy, řeka Kongo je rozlitá a jsou tam sesuvy břehů i s cestou. Ukázal mi jinou trasu.
Najednou jsem pochopil. Kdybych si cestu Afrikou sám plánoval a důkladně se vybavil, tak stejně neprojedu. Jedině Duch svatý všechno ví dopředu, na cestě mě vedl sám, nebo mi včas někoho poslal, aby mě nasměroval.

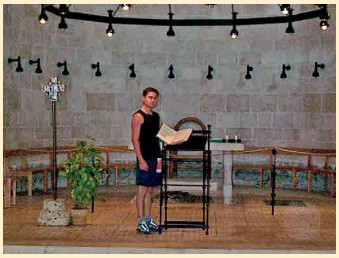

Také jsem plně pochopil, proč mi Bůh dal na tak náročnou cestu jen starý nákladák. Ničím jiným bych neprojel země, kde je tak hrozná chudoba. Středoafrická Afrika, Nigerie, Kamerun, jsou křesťanské státy a k víře jim posloužil R. Bonnke, ale obklopuje je muslimské moře. Dorazil jsem do Centrální Afriky a za čtyři hodiny tam začala válka. Centrální Afriku napadla sousední, muslimská země Čad, se záměrem zlikvidovat křesťany a zemi zabrat. Jel jsem přes vesnice a všude ležela mrtvá těla. Byl jsem nešťastný í nazlobený, že jsem se octnul v takovém pekle. Ale Bůh mne opět povzbudil. „Jakákoliv zbraň proti tobě neobstojí". Tento verš jsem prožil právě zde. Zatkli mě po druhé a nařkli, že jsem špion. Jeden voják vyskočil na můj nákladák a namířil na mě. Vypadalo to, že mě určitě zastřelí, stačil jsem vyslat modlitbu a mezi vojáky se strhla prudká hádka. Nakonec se rozešli každý na jinou stranu, ale v ruce jsem už měl rozsudek smrti. Pak přišel nějaký voják a řekl, ať odjedu.

V cestě jsem pokračoval, ale s vědomím, že po celé trase si budou o mně předávat zprávu, že na trase je špion. Kdokoliv mě mohl zastřelit. Jen díky Bohu jsem nakonec projel. Když jsme ve zkoušce, tak se cítíme na pospas situaci a ve tmě.
Když však Bohu důvěřujeme, Bůh nás nezklame, protože On své milé ze zkoušky vytrhne. Býval jsem netrpělivý a vznětlivý člověk, který se najednou octl v Africe bezmocný, mnohokrát napospas džungli, živlům, nebo islamistům. Bůh však chce naši důvěru. Bez víry se Bohu nezalíbíme.

Svědectví Romana Dorotiny,
http://www.hopeonroad.com/ připravila Libuše Ranšová

„Bůh nižádnému nebude milosrdný, jedině tomu, kdož bude milosrdný."
- Jan Hus - 1415.

Zima v horách zasiahla tisíce ľudí

Chladné zimné mesiace nám v zásade neprekážajú. Ak treba, nastavíme si kúrenie na vyššiu teplotu alebo priložíme do pece. A hneď je nám príjemnejšie. Keď ideme von, zababušíme sa do teplej bundy, dáme si čiapku, šál, skontrolujeme naše ratolesti, či majú rukavice a či im nebude veľmi fúkať do tváričky. Snehové vločky nás potešia, biele stromy vytvoria romantiku. Doma nás už čaká teplý čaj a niečo dobré na zahryznutie. Vymrznutí, príjemne unavení si v teple domova sotva uvedomíme, že ďaleko za hranicami našej krajiny si ľudia nevychutnávajú zimu tak ako my. Denne zápasia o prežitie, boja sa o svoje deti, nevedia, aká bude ich budúcnosť. Sú to ľudia, ktorí trávia mrazivé mesiace v utečeneckých táboroch. Stále mám pred sebou správu, ktorú nám po pracovnej návšteve Iraku poslal Kim Hartzner, riaditeľ našej partnerskej kresťanskej humanitárnej organizácie Mission East. „Cesta bola plná hrozných dojmov a zažil som viac, ako dokážem spracovať. Uistila ma však v tom, že má zmysel pomáhať ľuďom v ťažkých životných situáciách."
Takými sú aj Jezídi v Iraku, ktorí zápasia s krutými podmienkami pre život.
Oblasť Sindžár v severozápadnom Iraku je už dlhé stáročia domovom najväčšej svetovej komunity Jezídov. Pre náboženstvo, ktoré praktizujú, boli vždy utláčaní moslimskou väčšinou na Strednom východe.
Keď sa v auguste minulého roka kurdské vojenské sily, bojujúce proti Islamskému štátu, stiahli z ich regiónu, veľký počet Jezídov sa rozhodol uniknúť pred zverstvami islamistov. Tí, ktorým sa to nepodarilo, sa stali obeťami teroru a krvavého násilia. Islamisti odvádzali jezídskych mužov a chlapcov, znásilňovali ich ženy. Z dievčat spravili sexuálne otrokyne, ich počet sa odhaduje na zhruba tri a pol tisíc. Tie, ktoré odporovali, nemilosrdne zavraždili.
Vlani odišli na vrch Sindžár desaťtisíce Jezídov. Hoci sa väčšine podarilo dostať na územia pod kontrolou Kurdov, mnohí z nich padli na úteku do zajatia vojakov Islamského štátu alebo zomreli od smädu a vysilenia. Smrť si nevyberala. Zastihla aj veľký počet detí, ktoré zahynuli v dôsledku násilia, dehydratácie a vysídľovania. Dvadsaťpäťtisíc ľudí však stále žije na Sindžári. Nehostinné chladné hory sú ich dočasným útočiskom. Spávajú v letných stanoch, na holej zemi. Asi tretine z nich sa podarilo zabezpečiť materiál na výstavbu príbytku, ako je celtovina, stavebné drevo či kufríky s náradím. Dostali tiež základné hygienické potreby, čistiace prostriedky, nádoby s vodou a rovnako aj slnečné akumulátory na výrobu elektriny, čo pomôže počas tmavých nocí.
Situácia v Iraku je naliehavá. Títo ľudia veľmi potrebujú pomoc a akúkoľvek podporu. Môžete sa do nej zapojiť kedykoľvek a zmierniť tak ich utrpenie. Modlite sa spolu s nami za tých, ktorí sami nevedia zmeniť svoju situáciu. Pomôcť môžete aj zaslaním finančného daru cez darcovský portál www.darujme.sk. Peniaze následne prídu na náš účet a my ich pošleme na miesto núdze. Stále máme na mysli naše poslanie – pomoc núdznym ľuďom, ku ktorej nás Boh vyzýva. On sa stará o chudobných a núdznych a volá nás k spolupráci na tomto diele.

Erika Kremská

NAŠE MANŽELSTVO
nezisková organizácia

…na ceste k lepšiemu

MOTIVAČNÝ VÍKEND PRE MANŽELOV 1

CHATA RAČKOVÁ – Račkova dolina
21.– 24. apríl 2016
(štvrtok 19.00 hod. – nedeľa 13.00 hod.)

PROGRAM:
1. Intimita – dôverní priatelia
2. Vieš čo potrebujem?
3. Keď pohár pretečie
4. Aby manželstvo nebolelo

ODDYCH:
- Pobyt v krásnom prostredí
- Čas vyhradený len pre Vás dvoch
- Možnosti aktívneho relaxu v okolí
- Nové inšpirácie pre vzťah

Cena kurzu je **85 €** na osobu. V cene je zahrnuté: 3x ubytovanie s plnou penziou, občerstvenie, materiály a pomôcky na víkend.

Photo: © Syda Productions / Dollar Photo Club

Viac informácií: tel. 0905 622 900
www.nasemanzelstvo.sk
e-mail: staronivan@gmail.com

NAŠE MANŽELSTVO nezisková organizácia

Bratská jednota baptistov v SR

Co vlastně dělá rádio rádiem?

Je to muzika, logo, formát, ve kterém se vysílá, lidé, kteří sedí za mikrofonem? Možná od každého trošku a možná u každého rádia jinak. Ovšem v případě Rádia 7 dělá rádio rádiem evangelium. Bez něj by totiž tahle stanice vůbec neexistovala.

Společný projekt české a slovenské redakce Trans World Radia začal vznikat v hlavách a srdcích mnohých daleko dříve, než bylo v listopadu 2005 zahájeno jeho zkušební vysílání. Internetové a satelitní rádio nemělo v dobách svého počátku zrovna na růžích ustláno, ale rychlý rozvoj techniky udělal z programu, který byl dříve přístupný především při zapnutí počítače, v podstatě snadno dostupnou alternativu běžného FM vysílání. Navíc kolegové ze slovenské redakce se mohou radovat z několika frekvencí na VKV vysílačích, které umožňují poslouchat Rádio 7 také na běžných „tranzistorácích".
Evangelium je tím základním kamenem proto, že stojí na základu práce Trans World Radia, mezinárodní křesťanské rozhlasové misie, u jejíhož zrodu stál před více než 60 lety Američan Paul Freed. Protože je víra ze slyšení, zvolil za nástroj šíření dobré zprávy rozhlas. Vždyť právě rádio nekrade intimitu tomu, kdo mluví, a neporušuje osobní zónu toho, kdo poslouchá, a přesto umožňuje odhalit tolik skrytého a soukromého.
V dnešní době, které vévodí příběhy, se vlastně rádio dělá lehce. Stačí najít člověka, jehož příběh je zajímavý a stojí za poslech, takového, který umí mluvit a je ochotný se o své vyprávění podělit, pozvat ho do studia, usadit ho za mikrofon – a dílo je hotovo. Ale ani sebelepší příběh a sebesrdceryvnější vyprávění nezajistí „úspěch". Samy o sobě nemohou způsobit, že se nejen dotknou lidského srdce, ale že vyvolají i patřičnou reakci. Nejde o slzy v očích ani o nadšení ze slyšeného. Jde především o krok dál směrem k Bohu a k lidem, protože především kvůli Němu tu Rádio 7 je, jak na Slovensku, tak v Česku.
A tak se všichni pracovníci české redakce snaží připravit dobré a kvalitní vysílání, ale také se modlí. Za nové nápady, nové hosty, nové přístupy k vysílání – a nejen to. S velkou vděčností je třeba zmínit už několikrát dorovnaný finanční rozpočet, za kterým stojí především modlitba a důvěra. Víme, že **„bez Božího požehnání marné naše namáhání"** – a v oblasti peněz to platí stejně jako ve všem ostatním, co se týká rádia.
Není bez zajímavosti, že osazenstvo české redakce Rádia 7 tvoří lidé, kterým hoří srdce především pro evangelium – a rádio je pro ně jen prostředkem. A tak „na svém místě" sedí dle vzdělání toliko ekonomka a šéf techniků. Zbytek redakce tvoří lidé povolaní z mnoha stran – češtinářky i jiné učitelky, statik, architektka, biolog, ladič pian nebo baleťák. Jeden jako druhý ovšem ví, že „žeň je hojná, ale dělníků málo," a tak se do rozsáhlého českého pole snaží zasít, co sami shůry dostali. Rádio by navíc nemohlo fungovat bez armády externistů, dobrovolníků, spolupracovníků. Jejich výčet by byl dlouhý, ale ještě delší by byla slova vděčnosti za jejich podíl na práci rádia. Bez nich by to totiž Rádio 7 už dávno mohlo zabalit.
A stejné je to i s posluchači. To máte tak – kazatelé, zvyklí na ohlas v sále, často jen neochotně nebo s jistými zábranami přistupují

k mikrofonu. Rozhlasoví lidé to mají přesně naopak – ve studiu na sebe prozradí v podstatě cokoliv, ale postavte je před patnáctihlavé publikum a uvidíte, jak snadno zpanikaří. S o to větším potěšením ovšem takoví redaktoři sledují křivku poslechovosti nebo v našem případě především údaje o počtu stažení jednotlivých pořadů ze zvukového archivu na internetových stránkách rádia. Za každým takovým stažením je totiž konkrétní ucho a konkrétní srdce toho, kdo poslouchal nebo bude poslouchat. Když se pak zpětně do redakce donese zpráva, jak slyšené zafungovalo, naše vděčnost je vrchovatá. Přejeme si, aby i dál Rádio 7 bylo rádiem evangelia. Pokud budete chtít jeho služeb využít, ať už jako posluchači nebo ti, kdo jeho vysílání doporučí, případně se dokonce zapojí do jeho vzniku, budeme rádi. Protože evangelium dělá evangeliem každý člověk, který se o ně podělí dál – ať už za mikrofonem, v zaměstnání, v rodině, ve škole, na ulici nebo kdekoliv jinde.

Lucie Endlicherová

S vami dokážeme viac

Žiadny človek nie je ostrov sám pre seba, povedal anglický básnik John Donne a my si to zvlášť uvedomujeme v našej rozhlasovej práci. Bez tvorcov niet programu. Bez poslucháčov niet dôvodu programy tvoriť. Bez vašej podpory – modlitebnej aj finančnej – niet vysielania Rádia 7.

Začiatkom roku 2015 (pri výmene v riadiacej funkcii Rádia 7) sme sa ako tím tvorcov a pracovníkov rozhodli celým srdcom stavať oltár Hospodinovi tým, aké programy budeme prinášať a akými cestami pôjdeme. Nie je to vždy jednoduché a ľahké, ale keď dostaneme podobný email, ako nám vlani napísala Evka z Trenčína (*Prvýkrát v živote mám istotu spasenia, mám 54 rokov a obrátila som sa na vysielanie Rádia 7*), tak veríme, že sa tá cesta oplatí. Sme vďační Bohu, že si nás používa, aby sme mohli prinášať Jeho slovo a vzdávať Mu slávu cez piesne, svedectvá ľudí a ďalšie nové relácie, ktoré sme počas roka 2015 začali pre vás pripravovať:
Dobrý štart – povzbudenia z Božieho slova, krátke svedectvá a chvály vás naladia, aby ste *Dobrý štart* mali každý pracovný deň od 8:00 do 9:00 na dosah. Vlastne – na dosluch.
Nielen pre rodičov – poradňa v pondelok a piatok o 10:15 a 16:15 prináša námety, ako deťom sprostredkovať cez rôzne aktivity, hry a príbehy Božie slovo praktickým zrozumiteľným spôsobom.
Bližšie k Bohu – otvoriť Bohu srdce, priblížiť sa k nemu a... dobrodružstvo sa začína každú nedeľu o 20:00.
Retro klub – v pondelok o 20:00 pre každého so záujmom o históriu a vývoj kresťanskej hudby na Slovensku.
Klubovňa – každý pracovný deň o 18:00

rozhovory s hosťami o ich zmenenom živote, bojoch aj víťazstvách.
Kairos klub – príhodný čas v hudobnom klube Kairos hovoriť o rôznych témach Božieho slova je v stredu o 20:00.
Duchovná poradňa – otázky a odpovede na témy viery, Boha, kresťanstva v stredu o 10:15 a o 16:15.
Nádej v beznádeji – závislosti, narušené vzťahy, osamelosť... a cesty k nádeji v pondelok a štvrtok o 18:00.
Šabat klub – hodinka židovskej hudby v piatok o 20:00, popretkávaná biblickými výkladmi a aktualitami.
Pohoff-ka – na Pohoff-ke každú poslednú sobotu v mesiaci o 20:00 diskutujú traja mladí ľudia – o mladých.
Megafón – stretnutia obyčajných ľudí s neobyčajným Bohom, každý prvý štvrtok v mesiaci o 18:00.
Poradňa pre mladých – ako riešiť rôzne životné situácie, výzvy a prekážky v utorok o 16:15 a štvrtok o 10:15.
Poézia na nedeľu – priestor od 9:00 do 10:00 vyhradený pre básnickú tvorbu poslucháčov.
Pokračujeme aj vo vysielaní starších programov, ako sú psychologická poradňa, bohoslužby, zamyslenia, čítanie z kresťanskej beletrie, sedemparáda a vyučovania. Z vašich telefonátov, reakcií na relácie a z emailov vnímame, že popri bohatšom programe máme aj rastúci počet poslucháčov, čo nás veľmi teší, lebo iba vtedy má zmysel tvoriť relácie. Stále sa modlíme za financie a vyvíjame v tomto smere aktivity, do ktorých nás pán Boh vedie. Jednou z nich je podpora rómskeho prebudenia na Slovensku. (Viac na webstránke www.radio7.sk) Uvedomujeme si, že Rádio 7 má za sebou poriadny kus cesty a zároveň kus cesty pred sebou – sú pred nami nemalé výzvy, napríklad aby sme dokázali pokryť všetky prevádzkové náklady spojené s vysielaním v roku 2016.
Zapojte sa do misie na Slovensku! Môžeme byť nástrojom, ktorý prinesie ľuďom v našej krajine skutočný život cez Pána Ježiša Krista a slobodu, po ktorej ľudia túžia.
Podporte vysielanie Rádia 7 - (IBAN SK18 1100 0000 0026 2901 0483).
Spolu to dokážeme! *I. Z.*

Ako uveria, keď nepočuli?

Čo vám napadne ako prvé pri slove evanjelizácia?
Ja si predstavím veľkú akciu, zhromaždenie, na ktoré je pozvaný kazateľ – evanjelista, alebo sa tam premieta film s kresťanskou tematikou, po ktorom zaznie výzva.
A keď príde reč na osobnú evanjelizáciu?
Strašidelné. Síce už ako mladá kresťanka som vedela, že hovoriť o Bohu iným by sa malo, a za svojich spolužiakov som sa aj modlila, no povedať evanjelium aj s výzvou... Ja predsa nie som evanjelista! Ja môžem tak

akurát pozvať niekoho na spomínané evanjelizačné zhromaždenie.
Pri práci s mladými sa mi viac a viac potvrdzuje, že ak niekto chodí do zhromaždenia, na stretnutia mládeže, to ešte neznamená, že tomu rozumie. Koľko kamarátov strávilo svoje tínedžerské roky na táboroch a mládežiach, kam sme ich zavolali, spievali s nami v mládežníckom spevokole, a my sme si mysleli, že im to „dôjde". No a po niekoľkých rokoch strávených s nami sa akosi vytratili. Isto, niektoré veci a výsledky uvidíme až vo večnosti a ani nepodceňujem dôležitosť vytvárania priestoru pre stretávanie sa s neveriacimi. Práve naopak, je to veľmi dôležité! Začala som si však uvedomovať, že je dosť veľký nepomer v mojom každodennom chodení s Bohom a schopnosti o Ňom hovoriť druhým.
Bála, hanbila som sa? Čo ak sa strápnim? Čo keď to nebudem vedieť podať zrozumiteľne? Čo keď sa ten človek nebude chcieť rozprávať? Veru, je to dosť možné, priam vysoko pravdepodobné. A predsa, stojí to za to!
„Daná mi je všetka moc na nebi aj na zemi. Choďte teda a čiňte mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich v mene Otca, Syna a Ducha Svätého, učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni, až do konca sveta."
Naozaj veľké poverenie, ale s akým veľkým zasľúbením! Ten, komu je daná všetka moc, je s nami! To, ako žijeme, je nezameniteľnou súčasťou učeníctva. Ľudia sa prizerajú, môžu zažiť Boha skrze naše životy, ale potrebujú aj počuť. *„Každý človek totiž, ktorý by vzýval meno Pánovo, bude spasený. Ale ako budú vzývať Toho, v ktorého neuverili? A ako uveria v Toho, o ktorom nepočuli?"* Nemusím byť evan-

jelistom, ale mám vedieť vydať počet. Toto bolo pre mňa výzvou. Verím, že Boh nám vie dať správne slová, čo, kedy a ako povedať, zároveň som však vnímala, že sa potrebujem učiť hovoriť príbeh evanjelia zrozumiteľne. Keby som sa vás spýtala, čo je úplným jadrom kresťanstva, čo by ste mi povedali? Predstavte si, že máte na rozhovor s niekým len päť minút. Vedeli by ste vystihnúť to najdôležitejšie?
K svojim modlitbám za druhých som pridala aj prosbu za konkrétne príležitosti svedčiť. A Boh teda vypočúva modlitby! Musím povedať, že radosť z toho, keď niekomu poviem o Bohu či vysvetlím podstatu evanjelia, je obrovská! Jeho Duch prehovára k tomu môjmu a spolu sa tešia. Boh odmieňa poslušnosť. Niekedy sa pristihnem pri tom, že sa snažím odovzdať evanjelium spôsobom, ktorý by ulahodil ľudskému uchu. Cítim sa zodpovedná za to, či sa daný človek obráti, alebo nie. Pán Boh mi jasne ukázal, že to nie je moja úloha. Mojou úlohou je hovoriť (akokoľvek môže správa o kríži pre postmoderného človeka znieť smiešne a nereálne), a ten zvyšok je Jeho dielo. Ak človek zareaguje pozitívne, je to len a len Božia milosť, že mohol uveriť. Byť prítomný pri tomto zázraku je privilégium!
Evanjelium – dobrá správa – nie je jednorazová záležitosť. Je to správa, ktorá má moc meniť každý jeden deň môjho života. Čím viac som si toho vedomá, tým autentickejšie budem žiť Kristom a hovoriť o Ňom druhým. Po tom túžim.
Darina Malá

TCKOMPAS
TRÉNINGOVÉ CENTRUM KOMPAS
TRAINING CENTER KOMPAS

Vyšel rozsévač rozsívat

„Ježíš opět začal učit u moře. Shromáždil se k němu tak veliký zástup, že musel vstoupit na loď na moři; posadil se v ní a celý zástup byl na břehu. Učil je mnohému podobenství. Ve svém učení jim řekl: Slyšte! Vyšel rozsévač rozsívat. Když rozsíval, padlo některé zrno podél cesty. Přiletěli ptáci a sezobali je. Jiné padlo na skalnatou půdu, kde nemělo dost země a hned vzešlo, protože nebylo hluboko v zemi. Ale když vyšlo slunce, spálilo je. Nemělo kořen a uschlo. Jiné zase padlo do trní. Trní vzrostlo, udusilo je a zrno nevydalo úrodu. A jiná zrna padla do dobré země a vzcházela. Rostla, dávala úrodu a přinášela užitek třicetinásobný i šedesátinásobný i stonásobný." A řekl: „Kdo má uši k slyšení, slyš." (Mk 4, 1–20)

Bible nám ukazuje cestu k Bohu

Služba tištěným Slovem Bible je považována pro všechny křesťanské církve a společenství jako závazné vyznání víry. Bible je milostný dopis od Boha nám lidem. Ukazuje nám cestu k Bohu a věčnému životu. V Bibli nacházíme výpovědi ke každé oblasti života. Dává odpovědi na naše životní otázky, nabízí útěchu a pomoc v těžkostech, daruje trvalou radost a vnitřní pokoj. Bible nás však také varuje před nesprávnými cestami a před rozhodnutími, kterými bychom ublížili sobě či druhým. Je jedinečnou knihou. Ukazuje nám cestu k Bohu a dává návod, jak s Ním navázat celoživotní vztah. Mistr Jan Hus, Jan Ámos Komenský, Bohuslav Balbín a mnozí další v naší národní historii pečovali o mateřský jazyk. Vylepšovali a utvářeli jej, aby zvěst o Ježíši Kristu mohla být přístupná každému.

Organizace „Gedeoni" rozdává dnes tištěnou Bibli téměř po celém světě

Mezinárodní svaz Gedeonů je mezidenominační společenství křesťanů (podnikatelů a odborných pracovníků), kteří jsou členy protestantských/evangelikálních církví. Organizace byla založena v roce 1899 v USA. Naši členové jsou odhodlaní zachraňovat ztracené osobním svědectvím a distribucí Božího slova ve 200 zemích po celém světě. Většina Gedeonů slouží dobrovolně a bezplatně v místech, kde žijí, a v nejbližším okolí. Díky tomu je služba Gedeonů i účinná. Zajímavá je skutečnost, že se Gedeonům občas podaří založit místní skupinu v zemích, do kterých tradiční misionáři nemají povoleno přijít.

Raritou je, že v květnu roku 2015 Gedeoni dosáhli mety vytištěných a distribuovaných dvou miliard publikací Bible nebo Nového zákona s knihou žalmů a Přísloví. Během oslav tohoto významného mezníku tištěné Bible předávali Gedeoni v mnohých státech upomínkové Bible předsedům vlád nebo presidentům jako poděkování za umožnění šíření Božího slova v jejich zemích a jako projevení úcty dle textu epištoly Řím 13. kapitoly.

Audio Bible MP3

Od samého počátku působení Gedeonů v ČR byl tištěn Ekumenický překlad. V současné době se začíná tisknout překlad Bible 21. Zajímavý je i fakt, že Bibli 21 je možné pro vlastní potřebu stáhnout jako AUDIO knihu zdarma a legálně přímo z autorského webu http://www.bible21.cz/ke-stazeni/audio ve formátu MP3. Tuto MP3 verzi B21 nabízíme jako zajímavost studentům během rozdávání Biblí na středních školách. Věříme, že možnost legálního stažení audioverze Bible21 je vhodným obohacením nabídky tištěné verze Bible. Pokud ji budeme nabízet, věříme, že může oslovit a zaujmout i širokou veřejnost.

Gideon Bible app

Zajímavým projektem je i Gedeonská Bible - mobilní aplikace zdarma – „Gideon Bible app", více na adrese http://gideons.bible.is/. Mottem této aplikace je „Víra je ze slyšení" a „Najít pomoc, najít pravdu". Umožňuje přístup k Novému zákonu ve velkém množství jazyků a to i ve formě MP3 tam, kde je k dispozici.

Bible nemá ruce a nohy

Na službu Gedeonů nahlížíme podobenstvím „O rozsévači". Členové celosvětového sdružení Gedeonů vědí, že vytištěné Slovo je tím semenem, které si Bůh může podle své vůle použít k proměně životů ve svůj čas. Bible nepředkládá ideologii ani náboženství, ale je svědectvím o Bohu. Bible však nemá ruce a nohy. Nosí ji Gedeoni a bezplatně distribuují na různá místa ve společnosti. Do hotelů, penzionů a ubytovacích zařízení, škol, universit, kolejí, menz, nemocnic, léčeben, ordinací, center pomoci, utečeneckých táborů, vězení, na policii, hasičům, do armády, státních institucí. Osobně rozdáváme Nové zákony každému nevěřícímu, kdo má o něj zájem, nejraději společně s naším osobním svědectvím.

Členové Gedeonů

Členem sdružení Gedeonů se může stát muž – znovuzrozený křesťan, kterému je alespoň 21 let a je členem nějaké prostestanské (evangelikální církve) a jeho manželka. Bible „Gedeonky" smějí rozdávat pouze Gedeoni. Gedeonky nejsou určeny pro církve, ale pro nevěřící v našich městech. Roční členský příspěvek je 15 USD. Gedeoni se sdružují do místních skupin ve městech a oblastech nad 25 000 obyvatel. V ČR jich momentálně máme 35, ale reálný potenciál je až 70, aby byly pokryty všechny oblasti Česka, Moravy a Slezska. Obdobně to funguje ve všech 200 zemích světa, kde jsou oficiálně Gedeoni registrováni. Bible a Nové zákony se tisknou a posílají díky štědré podpoře jednotlivých křesťanů, církví, podnikatelů a samotných Gedeonů z celého světa, kterým šíření Božího slova leží na srdci. V poslední době roste i počet dárců v ČR. Rozpoznávají, že svým darem na tisk gedeonského Nového zákona mají požehnání a podíl na tom, že někdo na světě může být zachráněn pro Jeho království! Gedeoni také drží již mnoho desítek let nepřetržitý modlitební řetěz za všechny země světa (např. za Českou republiku se modlí každý 9. den v měsíci).

Zvláště se modlíme za země, kde je málo křesťanů a není možné oficiálně registrovat gedeonskou misii. Jde o tyto země: Irán, Alžír, Maroko, Uzbekistán, Severní Korea, Irák, Afganistán, Saudská Arábie, Jemen, Somálsko, Tunis, Lybie, Turkmenistán, Mauretánie, Comoros Islands, Djibouti, Maledivy, Eritrea, Lichtenštejnsko, Monako, Sv. Helena, Tuvalu, Wallis & Futuna.

Na webové stránky Gedeonů v originále můžete nahlédnout na adrese: www.gideons.org. České stránky: www.gedeoni.cz. Zde je možné dohledat i kontakt na Gedeony ČR.

Pro podrobnější informace můžete napsat na e-mailovou adresu: info@gedeoni.cz. Mobilní tel. č.: +420 774 589 354. Dary na tisk Nových zákonů je možno zasílat přes formulář k tomu určený na webové stránce: http://www.gedeoni.cz/darovaci-formular.

V současné době se v důsledku příchodu Islámu do Evropy odvolávají na Bibli i lidé, kteří mají o křesťanství jen mlhavou představu a Bibli často ani nečetli. Mluvíme zde hlavně o postkomunistických státech, kde Bible není často známa ani jako literární klenot.

Proto je návrat k Bibli prospěšný nejen z náboženských, ale i z kulturně-historických důvodů. Je užitečné seznamovat lidi s Biblí a využít možnosti distribuce gedeonských Nových zákonů.

Zajímavosti v číslech

Od roku 1995 se v ČR rozdalo: přes 1,5 milionu Biblí. V roce 2015 se v ČR rozdalo přes 50 000 ks. Jeden Gedeon v ČR průměrně rozdá 120 Biblí ročně. Guinnessova kniha rekordů patří dlouhodobě mezi nejoblíbenější knihy světa a počtem prodaných kusů za rok ji překonává pouze Bible.

Podle Guinnessovy knihy rekordů je nejprodávanější knihou historie lidstva právě Bible s prodanými a rozdanými pěti miliardami kopií. Nejčastěji kradenou knihou ve světových knihovnách je Guinnessova kniha rekordů, hned za ní je Bible. „Pracujme, dokud je den. Až přijde noc, nikdo nebude moci pracovat." (J 9, 4) Heslem Gedeonů je dobře známý verš z knihy Izajáš 55, 11.

Pavel Denk, Jaroslav Bajer, Josef Kočnar

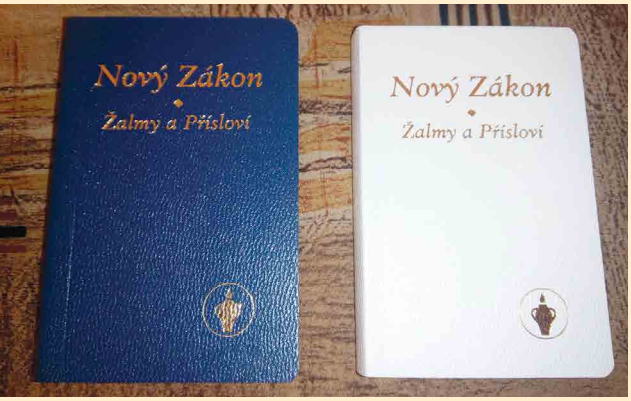

Místo pro novou modlitebnu v Žatci

Současný prostor ke scházení - aula Zemědělské školy

S velkou radostí a vděčností Pánu vyjadřujeme touto cestou vřelé díky vám, drazí bratři a drahé sestry, že jste na nás mysleli a modlili se za novou modlitebnu v Žatci.
Dnes vám můžeme oznámit, že se nám z Boží milosti po dlouhé době hledání podařilo nalézt vhodné místo a zakoupit pozemek pro zamýšlenou stavbu modlitebny. Jak asi víte, náš dosavadní prostor v ulici Lva Tolstého již řadu let nevyhovuje z důvodu nedostatečného počtu míst v sále. Sbor během let početně vzrostl a příchozích na společná shromáždění je dnes kolem 140.
Proto se od počátku ledna tohoto roku scházíme v nedaleké aule Zemědělské školy (ul. Svatopluka Čecha č.p.1180).
Nyní nastává etapa přípravy projektu a posléze i realizace stavby. Pro tento účel byl zřízen zvláštní stavební účet sboru a zvolena stavební komise. Je před námi období intenzivního stavebního úsilí a my si uvědomujeme, že potřebujeme především Boží posilu a pomoc.
Pán Ježíš řekl svým učedníkům: **„Neboť beze mne nemůžete učinit nic.“** (J 15, 5c)
Víme, že sami ze svých sil „nemáme na to“, aby se vše podařilo a bylo opravdovým požehnáním pro obyvatele našeho města a celého okolí. Modlíme se za moudrost a Boží vedení. Prosíme i vás znovu o modlitby. Uvítáme každou dobrou radu ze zkušeností těch z vás, kdo jste podobným obdobím stavby modlitebny prošli. Aktuální informace o našem sboru je možné nalézt na internetových stránkách www.bjbzatec.cz. Velmi rádi vás také přivítáme mezi námi při některém společném shromáždění.

Radek Pospíšil, kazatel Sboru BJB v Žatci
Číslo stavebního účtu sboru: 115-1838430287/0100
Místo a čas konání bohoslužeb: Aula Zemědělské školy, Sv. Čecha 1180 v 9:30

Zakoupený pozemek

Sesterské setkání v Teplé

V sobotu 5. prosince 2015 jsem se zúčastnila setkání sester z tepelského sboru. Setkaly jsme se v rodině sestry Moniky Vitnerové. Vzhledem k rozlehlosti území, kde sbor působí (až 50 km^2) se sestry scházejí nepravidelně. Každý rok však slouží programem světového dne modliteb baptistických žen v listopadu během nedělních bohoslužeb. Sestry se podílejí např. na zabezpečení sborových akcí, přípravou pohoštění, pomáhají při stavbě modlitebny v Konstantinových Lázních, navštěvují osamocené starší sestry či vdovy. K modlitbám se scházejí podle místní dostupnosti v menším kroužku. Velmi ráda jsem je navštívila. Před lety jsme patřili do jednoho tepelského sboru, který se po stavbě sborového domu v Karlových Varech v roce 1996 rozdělil na dva samostatné sbory.
Základem pro slovo povzbuzení jsem zvolila text z **1 Pt 2, 9 : „Vy však jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.“**
Patříme do Boží rodiny. Bůh je náš Král, který si nás vyvolil. Jestliže Pán Bůh je náš král, jsme my královské dcery, jakkoli je těžké se za ně někdy považovat při pohledu na náš vlastní život. Jsme také jedna pro druhou sestry. Nad každou z nás se radovalo nebe, když jsme vydaly svůj život Pánu Ježíši. Naším úkolem je, jak ve vlastní rodině, tak i v té Boží, svou láskou proteplovat vzájemné vztahy. Abychom však mohly někoho zahřát, nejdříve musíme být my samy láskou rozehřáté. Vědomí, že jsme milované Boží dcery, že s každou z nás má Pán Bůh svůj plán, nám dává sílu, odvahu překonávat „hory“. Z Karlových Varů se mnou přijela také sestra Helena Hejnová, která před rokem uvěřila v Pána Ježíše Krista. Vyprávěla o své cestě k Pánu Bohu, o tom, jak k ní Pán Ježíš osobně promlouval. Po společných modlitbách jsme zůstaly ve vzájemném sdílení svých zkušeností víry a potřeb, i těch sborových, ještě další dvě hodiny.
Bylo nám spolu moc dobře a rozcházely jsme se vzájemně obohacené.
Velkou radost mi způsobila zpráva, že sestry byly naším setkáním povzbuzené a od té doby se již 2x setkaly po nedělních bohoslužbách pod vedením sestry Ilony Pospíšilové.

Jana Pospíšilová

Nabídka duchovní literatury

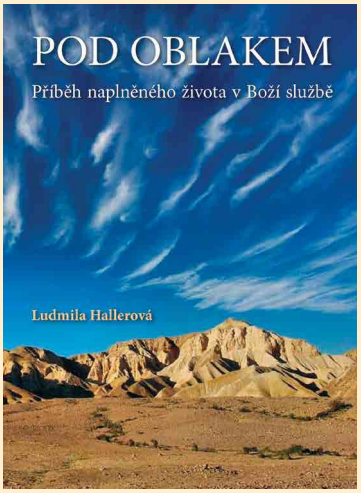

1. Pod oblakem
– Ludmila Hallerová
Autorka je známá tisícům křesťanů, které od roku 2002 provází jejím milovaným Izraelem. Tito poutníci, ale i další křesťané, kteří slyšeli její přednášky, budou jistě chtít mít na tuto vzácnou ženu památku ve formě biografie s rozsahem 224 stran A5, se 16 stránkovou barevnou přílohou. Kniha v pevné vazbě má cenu 200 Kč.

2. Symbolika jeruzalémských bran
– Ján Ostrolucký
Publikace má čtyři části. První část se týká symboliky oprav deseti bran za Nehemjáše, druhá část se věnuje pobytu Ježíše Krista v Jeruzalémě, třetí část mluví o symbolice dnešních osmi bran, kterými procházejí návštěvníci tohoto slavného města. Čtvrtá část odkrývá biblický prorocký pohled na dvanáct bran v budoucím království Mesiáše v tomto městě.
Kniha má 268 stran textu A5 a 24 barevných obrázků, cena je 180 Kč.

3. V nepřátelském táboře
– Josef Korbel
Kniha vypráví otřesný a pravdivý životní příběh Josefa Korbela, důstojníka Armády Spásy, který byl ve svém domě v Brně v roce 1950 zatčen komunistickou Státní bezpečností a odsouzen ke dvanácti letům vězení jako „člověk nebezpečný svým silným náboženským vlivem".
Neučinil nic jiného, než že zvěstoval lidem radostnou zvěst o Boží spasitelné moci a lásce, zjevené v Pánu Ježíši Kristu. Na základě intervence Spojených národů byl po deseti letech vězení propuštěn. V roce 1968 musel s rodinou opustit svou vlast, protože mu hrozilo opětovné zatčení.
Příběh je mimořádně působivý tím, že z něho vyznívá bezmezná závislost na Bohu. I v těch nejtěžších situacích a v nejhlubším utrpení mohl Josef Korbel a jeho manželka Erna zakoušet Boží ochranu, útěchu a pomoc, přičemž neuvěřitelně statečným způsobem dokázali svou víru. Publikace vyšla v roce 1991, ale nyní na žádost čtenářů vychází ve druhém vydání.
Kniha formátu A5 s obrazovou přílohou má 166 stran, cena je 150 Kč.

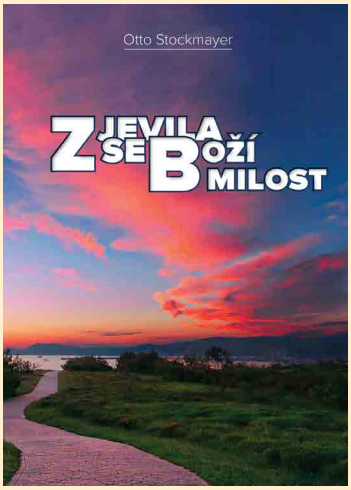

4. Zjevila se Boží milost
– Otto Stockmayer
Kniha vychází již ve třetím vydání, protože přináší duchovní povzbuzení mnoha křesťanům. Jednotlivé úvahy na každý den roku nejsou jen nějakým krátkým zamyšlením, ale vybízejí k plné důvěře Bohu a k oddanému následování Ježíše Krista k posvěcenému životu.
Kniha v pevné vazbě má 362 stran A5, cena je 220 Kč.

Knihy můžete objednat v naší redakci nebo přímo u vydavatele: Křesťanský sbor Ostrava-Kunčičky, Bořivojova 620/29, 715 00 Ostrava-Kunčičky, e-mail: m.pidra@seznam.cz, tel. +00420 739 211 955

Lebo ako neposlušnosťou toho jedného človeka stali sme sa hriešnikmi,
tak aj poslušnosťou toho jedného stanú sa mnohí spravodlivými. Rim 5, 19
Ľ. Kešjar, Bratislava

***Milí čitatelia**, fotografujúci a aj tí, ktorí sa čaro fotografie len chystáte objaviť. V minulom roku som sa snažil v jednotlivých kurzoch trošku priblížiť problematiku fotografovania. Som si vedomý, že všetko sa nedalo dostatočne vysvetliť, ale hlavným cieľom bolo povzbudenie vás mnohých k cieľavedomému fotografovaniu. Pán Ježiš hovoril mnoho podobenstiev, v ktorých používal príklady z prírody a bežného života, aby im ľudia lepšie porozumeli. Pri pozorovaní prírody a stvorenstva si môžeme pripomínať pasáže z Biblie a pri čítaní Božieho Slova sa zase môžeme inšpirovať, ako to Slovo zobraziť. Som veľmi vďačný tým, ktorí už poslali pozoruhodné snímky inšpirované Božím Slovom. Redakčná rada sa rozhodla publikovať vybrané fotografie v Rozsievači. Pri úvode kurzov bola vyhlásená súťaž s tým, že desať autorov bude ocenených. To platí naďalej. Prosím, zasielajte vaše fotografie na e-mail: amf@amf.sk v plnom rozlíšení.* *V. Malý*

...ako ovce nemajúce pastiera. Mat 9, 36
...oheň nemal nijakej moci nad ich telami. Daniel 3, 27
J. Kováčik, Klenovec

...ale do života vedie tesná brána a úzka cesta. Mat 7,14
P. Makovíni, Bratislava

Autor: D. Staroň, Košice

Keď je málo svetla

Seriálom vás sprevádza Vladimír Malý

Určite ste sa stretli s nádhernou scenériou podvečer alebo v noci a chceli ste ju zachytiť s vaším aparátom. Oči to videli bezproblémovo, ale aparát registroval nedostatok svetla a ponúkal vám blesk. Pri automatike sa blesk dokonca sám aktivuje, ale nič sa tým nevyrieši. Dosah blesku je pár metrov a nijako nepomôže vzdialenej scéne. Tento efekt automatiky môžeme vidieť na štadiónoch, keď diváci z diaľky chcú zachytiť dianie na ploche a blesk osvieti len ľudí pred nimi, kým to, čo je na ploche, je zaznamenané len časom 1/60 s (taký čas zvolí automatika blesku). Ak je plocha dostatočne osvetlená, tak sa podarí niečo zachytiť, ale určite nie pohyb, hoci na LCD displeji sa javí fotka celkom dobrá. ***Blesk má uplatnenie vtedy, ak chceme urobiť napr. portrét pred osvetleným mestom. Bleskom osvietime osoby v popredí a zvoleným dlhším časom je nasnímané pozadie. Požiadajte fotografované osoby, aby sa po odpálení blesku ešte chvíľu nehýbali.*** Ak blesk vypnete, zistíte, že aparát tvrdohlavo nastavuje čas, ktorý neudržíte z ruky. *Ako teda fotografovať v noci bez blesku?*

Veľa záleží od výbavy. Pokiaľ vlastníte plnoautomatický kompakt, tak veľa možností nie je, ale dajú sa využiť motívové programy ako napr. „sviečka", keď aparát zvolí nižšiu hodnotu ISO, nastaví dlhší čas a scéna bude lepšie prekreslená (obr. 1).

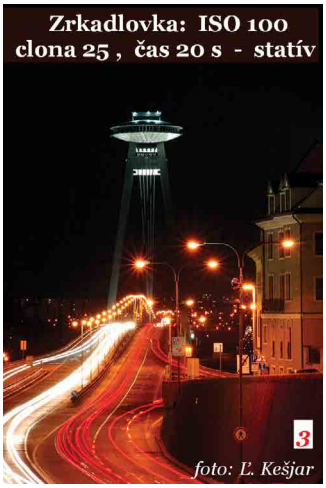

(žiarovka – žiarivka). Urobte viac pokusov. Záleží len na vás, či si vyberiete farebné alebo čiernobiele zobrazenie. Pri čiernobielej fotografii sa môžeme vyhnúť farebným posunom, ktoré vznikajú pri rôznych zdrojoch osvetlenia (obr. 1).

S ubúdajúcim svetlom narastá čas uzávierky. Zvýšením ISO môžeme získať čas udržateľný z ruky (napr. 1/15 – 1/30 s), ale pri vyššom ISO neúnosne narastá šum na nedostatočne osvetlených plochách (a na nočných snímkach ich je dosť), preto zapnite funkciu **„redukcia šumu".** Osobne preferujem skôr ***nižšie ISO***, aj keď pri novších aparátoch je použiteľné aj vyššie ISO a pritom je šum ešte akceptovateľný (obr. 2).

STATÍV primeraný vášmu aparátu je nevyhnutnosťou. **Ale pozor! Ak fotografujete zo statívu, VYPNITE STABILIZÁCIU OBJEKTÍVU!** (Vznikol by opačný efekt.) Pri expozícii použite samospúšť. Dĺžkou expozície môžeme napr. zachytiť dynamiku pohybu (obr. 3).

Nastavený motívový program "sviečka"

Dobré výsledky sa dajú dosiahnuť zrkadlovkami a kompaktmi s manuálnym režimom. Veľakrát je fotografovaná scéna osvetlená len svitom zapadajúceho slnka alebo jasným mesiacom,

Zrkadlovka: ISO 100, clona 7,1, čas 1/80 s - statív

Mesiac nikdy nefotografujeme dlhším časom ako jedna sekunda . Bol by neostrý, lebo sa pohybuje.

EOS 5D III: ISO *12800* clona 5.6, čas 1/50 s - z ruky

či osvetleným mestom alebo ulicou. Pre nočné zábery nastavte vyváženie bielej na **WB AUTO** alebo podľa prevládajúceho zdroja svetla

Pri **ohňostrojoch** nastavujeme u kompaktov tento režim. Pri manuálnom nastavení využívame dlhší čas, a vtedy zachytíme viacej explózii. Bleskom môžeme osvetliť popredie, ak je zaujímavé.

AUTOMATICKÉ ZAOSTROVANIE v noci môže zlyhať, vtedy použijeme manuálne ostrenie.

PRI KOMPAKTE zvolíme mód OHŇOSTROJ

PRI ZRKADLOVKE NASTAVÍME
manuálne čas a clonu
SNÍMAME ZO STATÍVU
bleskom môžeme osvetliť popredie

ZAMYSLENIE: Veľká noc znamená prielom v dejinách ľudstva. Maliari a sochári sa snažili v rôznych výjavoch zachytiť, čo sa vtedy odohrávalo. S dnešnou technikou by sa dalo všetko detailne zaznamenať. Dokonca aj to, čo sa dialo v Getsemanskej záhrade pri svetle lampášov a fakieľ. Ale žiadna technika by nikdy nezachytila to, čo musel prežiť nás Spasiteľ. Veľkú úzkosť, zápas, zradu a opustenie. Nielen od ľudí, ale aj od svojho Otca. Musel prežívať posmech a bičovanie a nakoniec ho čakala potupná a ukrutná smrť na kríži.
To všetko preto, že Boh vložil na Neho naše hriechy, aby sa naplnila Božia spravodlivosť – odplata za hriech je smrť. Mnoho ľudí to vie, ale to nestačí.
Treba to prijať s osobnou vierou a vtedy bude slávne zmŕtvychvstanie Pána Ježiša našou nádejou pre večný život v nebi, kam odišiel, aby nám pripravil miesta.

Zrkadlovka: ISO 200, clona 8, čas 1/320 s - statív

Inzerce v Rozsévači

Formát: A4 na výšku, časopis je celobarevný měsíčník, kromě července a srpna.
Inzeráty neumísťujeme na obálku
Plošná inzerce:
Celá strana - 46 eur, 1 150,- Kč
½ strany - 26 eur, 650,- Kč
¼ strany - 20 eur, 500,- Kč
Řádková inzerce: Jeden řádek 2 eura, 50,- Kč
Uzávěrka Rozsévače: vždy do 10. dne v měsíci
Distribuce: vždy v prvních dnech měsíce
Kontakty: Předseda redakční rady a šéfredaktorka: rozsievac@baptist.sk
Zveřejnění: pouze na základě dokladu o zaplacení inzerátu (do 10. dne v měsíci). Spolu s textem inzerátu prosím zašlete na adresu šéfredaktorky i kopii dokladu o provedení platby převodním příkazem na účty Rozsévače. Do textu je nutné uvést svoje jméno a slovo INZERCE.

Predplatné na rok 2016

Odberatelia v SR: - predplatné 14,50 € na rok (cena jedného výtlačku 1.45 €) + poštovné - v platnosti ostáva, ze prvopredplatitelia majú počas celého roka zľavu 50 % na predplatnom (nie na poštovnom) - poštovné: zbory - 1,10€ na kus a rok, jednotlivci - 4,80 € na kus a rok
Odberatelia v ČR:
- v dôsledku zmeny kurzu na 27,4 Kč/€ predplatné vychádza 370 Kč (cena jedného výtlačku 37 Kč) + poštovné - v platnosti ostáva, ze prvopredplatitelia majú počas celého roka zľavu 50 % na predplatnom (nie na poštovnom).
Poštovné: zbory - 85 Kč na kus a rok, jednotlivci - 210 Kč na kus a rok
Zahraniční odberatelia:
predplatné 14,50 €, poštovné 29 €
Platby realizujte na účty:
SR: IBAN: SK35 0900 0000 0000 1148 9120, do poznámky napísať meno odberateľa.
Starý formát účtu: 11489120/0900,
var. symbol: 888, **ČR:** Česká spořitelna Praha, č.ú. 63112309/0800 var. symbol 911 840

Zasílání příspěvků

Adresa: rozsievac@baptist.sk, Vaše články zasílejte i předem - zařadíme je podle témat.
Texty zasílejte bez grafické úpravy. Pod text napište autora článku, případně prameny. Fotografie v nejvyšší kvalitě zašlete zvlášť. Inzerci v PDF, převeďte do křivek a v kvalitě pro tisk.
Upozornění: Za obsahovou a stylistickou stránku textů vydaných v Rozsévači odpovídá autor. Redakce si vyhrazuje právo příspěvek krátit, upravovat, případně neuveřejnit a neodpovídá za obsah uveřejněných inzerátů. Všechny články procházejí jazykovou úpravou.
Děkujeme a těšíme se na vaše příspěvky!

Témata příštích vydání:

Číslo **5 /2016** - **Letnice,** uzávěrka: 10. 3. 2016
Číslo **6 /2016** - **Čistota a zdržanlivosť, nebo smilstvo?** uzávěrka: 10. 4. 2016
Číslo **7 /2016** - **Usilovnost, nebo pracovitost?** uzávěrka: 10. 7. 2016
Číslo **8 /2016** - **Mírnost a sebeovládání, nebo hněv?** uzávěrka: 10. 8. 2016
Číslo **9 /2016** - **Pokora, nebo pýcha?** uzávěrka: 10. 9. 2016
Číslo **10/2016** - **Vánoce** uzávěrka: 10. 10. 2016

Biela sliepočka

(Podľa materiálov Detskej misie spracovala Miriam Kešjarová)

Na veľkej farme v južnej Amerike býval chlapec menom Terry. Dvor okolo farmy a nekonečné ďaleké polia boli výborným miestom na hranie. Dobrodružstvá tam nemali konca-kraja. Terry mal veľmi rád zvieratá. A to vedeli aj jeho rodičia.
K narodeninám ho rodičia prekvapili malým kuriatkom. Od prvého dňa sa Terry a kuriatko stali nerozlučnými priateľmi. Terry sa oň staral celkom sám. Pravidelne ráno aj večer kuriatko kŕmil.
Postupne vyrástla z kuriatka veľká sliepočka. Žlté páperie sa zmenilo na biele perie, a preto nazval Terry svoju sliepočku Biela sliepočka.
Terry zažíval s Bielou sliepočkou veľa zábavy. Keď ju k sebe volal, aby ju nakŕmil, pribehla sliepočka rýchlo k nemu. Vyzeralo to smiešne, keď tak za ním všade chodila.
Biela sliepočka už bola väčšia a užitočnejšia. A čo také sliepočka zvyčajne robí? Samozrejme, znáša vajíčka. Každý deň jedno.
Terry priniesol z maštale starý kôš, dal dovnútra slamu a v stodole urobil krásne hniezdo. Vždy, keď Biela sliepočka zniesla vajíčko, dala to všetkým na známosť hlasným kotkodákaním.
Medzitým nastalo leto. Obilie vyrástlo do výšky. Sľubovalo dobrú úrodu. Ale s Bielou sliepočkou akoby nebolo všetko v poriadku.
„Mama, čo sa s Bielou sliepočkou stalo? Veď už neznáša žiadne vajcia a často mizne v obilnom poli." Mama mu s úsmevom povedala: „Len vyčkaj, Terry."
To aj robil a naďalej verne svoju sliepočku kŕmil. Prešli dva či tri týždne. Terry práve pripravil pre sliepočku zrno, aby ju nakŕmil, a vyšiel na dvor. „Mama, mama, pozri sa!"
Z obilného poľa vyšla Biela sliepočka. Ale nebola sama! Za ňou pochodoval celý kŕdeľ malých kuriatok. Tak to je riešenie Terryho záhady: Biela sliepočka v obilnom poli nakládla vajíčka a tam ich nerušene vysedela! Teraz hrdo ukazuje svoje deti.
Terry mal zo „svojej" slepačej rodiny obrovskú radosť. Teraz však potreboval omnoho viac zrna nato, aby túto pípajúcu perepúť nakŕmil.
Zrazu sa rozozvučala siréna. Otec kričal na poplach. Horí!
Otec ako prvý zbadal dymové oblaky, ktoré sa približovali k farme. Obilné pole začalo horieť. V tomto suchu sa nebolo čomu diviť!
Každý musel pomáhať, aby sa podarilo dostať požiar pod kontrolu. Úroda však bola zničená. Škody boli veľké. Ale mohlo to byť ešte omnoho horšie. Priekopa s vodou našťastie zabránila tomu, aby plamene preskočili aj na farmu.
Až neskoro večer si začal Terry robiť starosti o Bielu sliepočku a jej kuriatka. „Dúfam, že v tom požiari..." ale túto myšlienku rýchlo odohnal. Išiel von a začal prehľadávať pusté pole. Volal Bielu sliepočku k sebe. No nikde žiadna známka života.
Ale čo to je? Pod Terryho nohami ležala zvláštna, čierna hrudka. Terry tomu nechcel uveriť. Žiaľ, jeho podozrenie sa potvrdilo. Biela sliepočka bola mŕtva. Zostala z nej len malá kôpka popola. No zrazu sa niečo pohlo! Terry neveril vlastným očiam.
Pod mŕtvou sliepočkou sa od strachu k sebe túlili kuriatka. Keď zistili, že nebezpečenstvo pominulo, nechali sa od Terryho vylákať von. Placho nasledovali jeho hlas a pípajúc utekali za ním na farmu.
„Ako je to možné?" spýtal sa Terry neskôr svojho otca. „Ja tomu nerozumiem."
„Vieš, zvieratá veľmi rýchlo vycítia nebezpečenstvo. Keď prišiel oheň, kuriatka hľadali ochranu a istotu u svojej mamy. Ona mohla ešte pred ohňom utiecť, ale jej kuriatka by to už nestihli. Biela sliepočka milovala svoje kuriatka. Preto ponad ne roztiahla svoje krídla a dovolila, aby ju oheň spálil. Obetovala sa, aby jej deti mohli zostať nažive."
„To urobila? To sa skoro ani nedá pochopiť," užasnutý Terry neveriacky krútil hlavou.
Na farme bolo ticho. Počuť iba tiché pípanie kuriatok. Terry stál ešte vždy na tom istom mieste. Otec ho vytrhol z myšlienok. „Terry, existuje Niekto, kto sa obetoval za nás. Vieš, koho myslím?"
Terry prikývol. Vie to, ale nechce sa mu teraz rozprávať. Smutný stál na mieste. Otec vytušil jeho myšlienky a povedal: „Aj Pán Ježiš musel strašne trpieť vtedy, keď sa obetoval za nás na kríži. On to urobil dobrovoľne. Zomrel za teba a za mňa, aby sme my mohli žiť. Aby sme mohli žiť večne s Ním. Terry... to je láska."

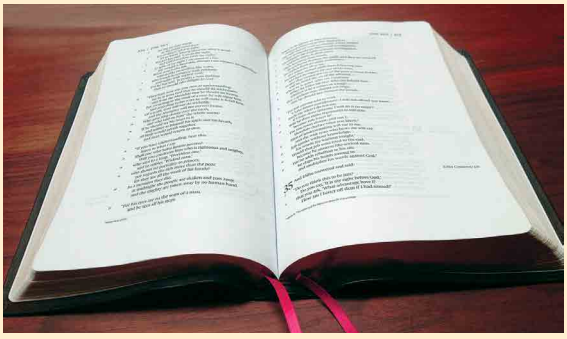

Za fotografie publikované v tomto čísle pekne ďakujeme. Ich autormi sú: Marie Horáčková, Michal Lapčák, Robert Pokorný, Daniel Mada, www.christianphotos.net, Photo: © nito / Dollar Photo Club, © butterfly-photos.org / Dollar Photo Club a archív redakcie.
Grafický koncept obálky Lýdia Bodnárová.